Ce lucruri suparatoare pentru barbati fac femeile
Barbatii iubesc femeile. Felul in care ele arata, miros, se misca si vorbesc sunt doar cateva motive pentru care noi le consideram o specie divina. Si totusi nu putem trai cu ele, si cu siguranta nu putem trai fara ele... in cea mai mare parte a timpului. Dupa analize serioase s-au descoperit 10 lucruri pe care le fac femeile si care pot conduce un barbat la limita disperarii.

1. Pretind a fi virtuoase

Un lucru care se repeta la multe femei este faptul ca incearca sa se plaseze intr-o lumina “mai sfanta decat noi”. Niciodata nu admit ca s-au mai tinut si de prostii sau cand vine vorba de numarul relatiilor avute, il impart la cinci. Noi chiar apreciem acele persoane care sunt intr-adevar inocente si pure, dar restul ar trebui sa nu mai incerce sa-si atenueze trecutul. Femeile au dreptul la aceeasi disctractie ca si barbatii si ar trebui sa gaseasca un barbat care apreciaza asta.

2. Critica alte femei

De ce oare multe femei nu pot face un simplu compliment la adresa altei femei? Adora sa critice orice, de la greutate pana la coafura si orice altceva. Numai o femeie ar putea observa ca pantofii altei femei nu se potrivesc cu poseta ei si sa transforme acest lucru intr-o calamitate. Recunoastem ca sunt si femei care sunt dispuse sa admita cand o alta femeie este seducatoare, dar cele mai multe nu vor sa distraga atentia partenerului cu nici una dintre concurente.

3. Simuleaza a fi geloase

Deseori, doar mentionand numele altei femei ar putea insemna sfarsitul propriei noastre existente. Oricum am numi-o, multe femei au aceasta caracterisitca ce le face sa presupuna orice, in special loialitatea partenerului. De aceea cand o alta femeie intra in ecuatie, in orice mod, forma sau infatisare, devine incordata.

4. Devin neajutorate

Unele femei chiar au probleme serioase de insecuritate. Au nevoie ca barbatul sa le sustina, sa la spuna cat de speciale sunt. Isi transforma barbatul intr-o carja emotionala si cauta la noi sprijin moral, mental si emotional. Este o adevarata ironie cand ma gandesc la toate femeile care vor sa mearga pe propriul drum si sa ne arate cat de independente sunt. Acestea sunt femeile care devin extrem de nesigure o data ce se indragostesc. Bineinteles ca oricat de tentant ar fi pentru noi sa folosim de acest lucru in avantajul nostru cred ca majoritatea barbatilor ar prefera versiunea mai puternica. In acest mod, cel putin ne vom pastra linistea sufleteasca.

5. Vorbesc codat

Obisnuita intrebare “Ce crezi tu …?” este un exemplu despre cum femeilor le place sa-si testeze partenerul in legatura cu adevaratele sentimente pe care le avem fata de ele. Ce priveliste neplacuta este sa vezi un tip incordat, care se concentreaza in a gasi raspunsul potrivit in timp ce ea priveste de la distanta cu mainile incrucisate si batand din picior. In

acest moment nu este nimic altceva de facut decat sa aruncam acolo un raspuns si sa speram ca nu vom sfarsi pe afara in acea noapte.

6. Ne invadeaza spatiul personal

Unele femei au acest tic instinctiv de a face ca bunurile noastre personale sa le apartina. Cu alte cuvinte, atunci cand nu cauta o cravata care sa se asorteze la camasa noastra, cauta pentru ele o camasa draguta cu care sa se schimbe. S-ar putea sa fiu singurul care vede in asta o problema. Dar e cunoscut faptul ca daca cumva cautam prin lucrurile ei s-ar putea sa platim scump.

7. Devin prea emotionale

Plang din aproape orice: dupa un film trist (sau chiar unul cu happy end), dupa unghia rupta sau o tunsoare nereusita. Ce e mai rau ca se asteapta sa curatam noi dupa aceata murdarie emotionala. Asta nu inseamna ca suntem insensibili dar in afara de “vino aici, draga” nu prea stim cum sa consolam o femeie. Faptul ca femeile sunt in general mai vulnerabile si delicate este extraordinar, numai ca nu ne dorim un rau de lacrimi permanent pentru orice eveniment mai putin placut.

8. Cumpara pana la extrem

Cand vine vorba de cumparaturi, pentru unele femei nu sunt suficiente orele unei zile. Pot petrece ore intregi intr-un magazin de pantofi, printre altele, fara a se gandi o secunda la mancare, apa sau alte responsabilitati ale lor. Dar ce e mai rau ca trebuie sa ne ia si pe noi cu ele. Asa ca trebuie sa mergem din magazin in magazin, sa hoinarim fara nici un tel, inaine si inapoi in timp ce ele inspecteaza pretul fiecarui articol.

9. Vorbesc continuu

Cineva spunea ca atunci cand o intreaba cum a fost ziua, primeste in schimb o conversatie de 45 de minute. Celor mai multe femei le place sa vorbeasca si daca le dai munitie, nu se mai opresc. Nu inseamna ca nu ne pasa de ceea ce ar avea de spus, doar ca nu este nevoie sa auzim fiecare detaliu.

10. Folosesc sexul ca pe o arma

In acest razboi al sexelor totul se rezuma la cine este liderul intr-o relatie. De multe ori majoritatea femeilor, in efortul lor de a-si demonstra superioritatea, vor ataca in punctul slab al barbatului: sexul.

Toleranta

Printe multe altele, obiceiurile enervante ale femeilor nu sunt chiar asa de rele. Sansele sunt ca in timp sa ne adaptam la ele, asa cum si femeile o vor face cand vine vorba de tendintele noastre suparatoare. Nimeni nu este perfect, si cred ca acesta este un lucru cu care suntem toti de acord.

* Aprecierea cititoarelor:
*

simona. a scris la 03 Septembrie 2008 | 00:25

cu siguranta 9 din 10 femei care au citit articolul s-au pus in locul personajului feminin. recunosc,eu sunt una din cele 9 :) si intradevar,chiar e interesant sa descoperi ca punctul de vedere al unui barbat e altfel decat ti l-ai putea imagina. just,be natural :)

Ce vor sa spuna de fapt barbatii!

Sunt convins ca si voua va este greu sa ne intelegeti in cele mai multe dintre situatii. Mereu va intrebati "Oare ce o fi vrut sa spuna de fapt atunci cand mi-a zis ca..." Acum, misterul e dezlegat. Citeste in continuare si ai sa vezi ce mesaje ascunse iti trasmite el in realitate, atunci cand iti spune ca are nevoie de spatiu sau ca te iubeste, dar nu este indagostit de tine!

Ce inseamna cand el…
… spune ca vrea sa fiti doar prieteni

Ma intreb cum de cineva are curajul sa vina cu asa ceva. Cred ca stii ce inseamna. In cazul in care ai probleme in a traduce, probabil ca iti este dificil si sa renunti la el. Dar chiar asta trebuie sa faci. Sa renunti la el. El a luat deja decizia asta si nu exista argumente care sa sustina ca poti seduce pe cineva ca acesta sa se reindragosteasca de tine o data ce el a trecut de partea cealalta. Cel mai rau lucru pe care il poti face este sa il tragi inapoi in patul tau pentru cateva partide de final pentru a reaprinde flacara; la sfarsit iti vei da seama ca va fi o experienta umilitoare.

… spune ca are nevoie de spatiu

Cand erai mai tanara gandeai asa: “Intr-o zi voi intalni un barbat, ne vom indragosti, ne vom casatori si vom avea copii”? Baietii nu fac asta. Baietii gandesc asa: “Intr-o zi voi face sex.” La acea varsta nu ne gandim la altceva.

Partenerul tau are nevoie de mai mult spatiu pentru ca relatia ta cu el este mult mai “complicata” decat intentiona el. Ar vrea sa verifice el insusi ca e sigur pe ceea ce a ajuns sa fie in viata si ca inca exista ca persoana independenta de tine. De obicei nu e mai complicat decat atat. In caz ca “spatiul” de care el vorbeste nu se defineste ca “o mutare intr-o alta locatie fara tine” ar trebui sa ii dai ceva timp sa rezolve asta singur.

… spune ca ar vrea sa fiti impreuna pentru totdeauna dar nu casatoriti

Este dificil pentru o femeie sa inteleaga, dar barbatii si femeile nu vad actul casatoriei in acelasi mod. Femeile de obicei simt casatoria ca un final logic la o relatie: te indragostesti, ai o relatie monogama si te casatoresti.

Barbatii vad casatoria ca pe un stadiu al vietii lor. Da, exact asa se intampla cu noi. Ne casatorim cand e timpul potrivit pentru acest act, cand simtim ca oricare ar fi combinatia de factori pe care ni i-am definit ca fiind importanti pentru noi (cariera, bani, varsta) este potrivita pentru casatorie. Cunosc barbati care s-au casatorit doar fiindca prietenii lor s-au casatorit!

Pentru barbatul care iti spune acest lucru s-ar putea ca momentul sa nu fie niciodata potrivit. Dar o data ce l-ai prins ca vorbeste despre acest lucru, afla care sunt asteptarile lui. Ia in calcul si ceea ce tie ti se pare absurd, ceva de genul ca asteapta ca afacerea lui sa ia avant. Asa gandeste el fiindca e barbat. Fii circumspecta doar daca nu va putea defini nimic concret fiindca de cele mai multe ori asta inseamna ca asteapta sa fie sigur ca nu va aparea ceva mai bun.

… nu vrea sa ii cunosti parintii

Poate ca atunci cand ii vei cunoaste parintii vei intelege de ce. Cel mai important lucru in acest caz este cat de des ii vede el. Daca vorbeste rar cu ei, ii viziteaza o data pe an atunci probabil ca vrea sa te protejeze de ei, sau este ingrijorat ca vei avea doar o conversatie cu ei si vei si pleca.

Dar daca pare sa fie un fiu devotat, am o veste rea, fiindca asta inseamna ca nu parintii sunt cauza, ci tu. Ori nu vrea ca parintii sa creada ca e ceva serios cu tine fiindca pentru el nu este, or ii este rusine cu tine. In ambele cazuri acest lucru nu prevesteste o relatie pe termen lung.

… spune ca te iubeste dar nu este “indragostit” de tine

Daca ar spune: “Imi iubesc cainele dar nu sunt indragostit de el” ai intelege perfect. Stiu ca noi barbati cateodata nu comunicam bine dar alte dati spunem exact ceea ce gandim.
Acest lucru inseamna ca dragostea lui pentru tine nu se potriveste cu ceea ce el isi imagineaza a fi o relatie romantica, asta inseamna pentru el inseamna a fi “indragostit”. Esti de fapt ca un prieten intim sau ca o sora pentru el. Nu prea se potriveste comparatia dintre un caine si o sora, dar un lucru este foarte clar: te iubeste dar nu ca pe “aleasa lui”.

Amycommunication a scris la 17 Iulie 2008 | 14:55

READ ON THE MORE ACTUALIZED INFORMATION ON THE HUMAN RIGHTS EQUITY IN SEXES AND NATIONALITIES LEGISLATION, ON THE feminis.ro blog (CLICK THIS http://www.feminis.ro/bloguri/Amycommunication/fara-categorie/feminism-si-despre-arta-de-a-fi-femeie-190)

10 lucruri pe care trebuie sa le stii despre barbati

Barbatii spun mereu ca, orice ar face, nu vor reusi niciodata sa ne inteleaga. Dar noi? Noi reusim mereu sa le intelegem actiunile? Nu! Tot ce ne ramane de facut este sa le acceptam!

Dar oare poti invata sa accepti un lucru pe care nu il cunosti? Bineinteles ca nu! Si atunci ce ramane de facut? Noi ne-am gandit sa facem un top 10 al lucrurilor pe care trebuie sa le stii neaparat despre barbati… inca dinainte sa te gandesti la a-ti oficializa relatia cu vreunul! Nu spun acum ca daca le vei memora pe toate si vei actiona in consecinta, o sa traiti fericiti pana la adanci batraneti, fara sa aveti vreodata macar o discutie in contradictoriu. Totusi, faptul ca vei cunoaste aceste lucruri te va ajuta sa fii mai intelegatoare cu el. Stii si tu foarte bine ca trebuie sa inveti sa accepti ceea ce nu poti schimba! Iar daca dupa ce vei citi acest articol vei ramane cu macar 1% din informatie si vei incerca sa nu-l mai critici pentru fiecare lucru marunt, cu siguranta ca ai sa eviti multe momente tensionate!

1. Daca ii rogi sa faca ceva pentru tine, asigura-te ca il privesti in ochi si ii dai instructiuni precise pentru ceea ce urmeaza sa faca! Daca nu procedezi asa, cu siguranta te vei alege cu un clasic "bine, draga mea!"… si doar atat! Exista sanse minime ca acel lucru chiar sa fie infaptuit!

2. Atunci cand un barbat nu raspunde prompt la o intrebare, asta nu inseamna ca nu te-a auzit sau ca nu ii pasa de ceea ce ii spui! Exista posibilitatea ca pur si simplu, inainte sa iti poata da un raspuns, sa aiba nevoie de putin timp de gandire!

3. Barbatii simt, in general, nevoia de a rezolva absolut orice problema… fara exceptie! Nu te mai enerva atunci cand vezi ca partenerul tau nu iti intelege nevoia de a fi pur si simplu ascultata atunci cand suferi dintr-o anumita cauza. Cu siguranta se va agita pentru a incerca sa gaseasca solutii, iar daca nu le va gasi vei citi frustrarea in ochii lui!

4. Barbatii sunt oameni… la fel ca noi toti! Chiar daca de cele mai multe ori ne vine greu sa credem, au si ei sentimentele lor, nevoile lor, regretele, temerile si visele lor!

5. Indiferent unde vei aseza cosul de rufe murdare, el va continua sa isi arunce hainele si sosetele peste tot prin casa!

6. Unor barbati chiar le place fotbalul (de fapt, sportul in general) mai mult decat sexul! Stiu ca pare greu de crezut, dar este adevarat! Asa ca, ce-ar fi sa incercam si noi sa dam o sansa meciurilor de fotbal care poate in momentul asta ni se par complet neinteresante? Am putea avea o surpriza placuta! Si atunci am putea profita de timp petrecut impreuna cu partenerii nostri, chiar si in perioade Campionatelor Europene!

7. Nu doar femeile, ci si barbatii sunt nesiguri atunci cand vine vorba de felul in care arata. Ce te face sa crezi ca doar tu ti-ai dori un abdomen plat, fund mai sexy sau picioare lungi? Chiar daca nu recunosc, si barbatii si-ar dori sa poata arata mai bine!

8. Atunci cand tu crezi ca te casatoresti cu el, nu este asa! De fapt, te casatoresti cu el, familia si prietenii lui! Asa ca, va trebui sa inveti sa accepti lucrul asta si sa gasesti o cale de mijloc.

9. Indiferent cat vei incerca tu sa-l inveti ca dupa ce bea un pahar de apa, suc, bere sau orice altceva trebuie sa clateasca paharul, exista sanse minime sa reusesti!

10. Chiar si dupa casatorie nu va renunta la iesirile in oras cu prietenii! Barbatii au nevoie sa evadeze din cand in cand. Iar pentru simplul fapt ca nu te ia cu el atunci cand se intalneste cu baietii, nu inseamna ca nu te iubeste sau ca iti este infidel!

7 lucruri care il impiedica sa-si doreasca o relatie serioasa!

Cand vine vorba de relatii serioase, de lunga durata, majoritatea barbatilor dau inapoi din cauza temerilor. Indiferent daca se tem ca o relatie in adevaratul sens al cuvantului ii va schimba, sau de faptul ca isi vor pierde complet libertatea, ei se tem de ceva!

Alexandra se intalneste cu Ovidiu deja de 5 luni. Totul mergea atat de bine intre ei, incat ea era mai mult ca sigura ca relatia lor devine din ce in ce mai serioasa pe zi ce trece. Asta pana de curand, cand Ovidiu a inceput sa dea inapoi, sa fie mai distant. Nu mai vorbeste cu Alexandra despre viitor asa cum o facea inainte, nu o mai suna atat de des si nu-si mai fac planuri impreuna. Pot sa inteleg de ce Alexandrei ii este foarte greu sa inteleaga ce se intampla cu cel pe care pana acum putin timp, il credea partenerul ei pentru cat mai mult timp de acum incolo.

Exista foarte multe femei care se confrunta cu dileme asemanatoare. Toate stim ca pana in momentul in care intre noi si partenerii nostri relatiile devin cu adevarat serioase, situatia este oarecum delicata. Ma refer aici la faptul ca tu poti avea anumite asteptari de la relatia voastra, care nu coincid deloc cu ceea ce isi doreste el. Sa luam acum exemplul tau. Atunci cand te gandesti la viitorul alaturi de el, simti probabil un amalgam de fericire, teama, optimism si scepticism. Este imposibil sa nu ai momente in care sa te intrebi ce se va intampla daca si el iti va frange inima, la fel cum probabil a facut-o deja ex-ul! Totusi, poate in secunda urmatoare iti spui ca el cu siguranta e alesul. Asa ca… nu este normal sa accepti faptul ca poate are si el o serie de asteptari, temeri, sperante si griji proprii?

Vestea buna consta in faptul ca atunci cand ii cunosti temerile, poti elimina acele elemente din comportamentul tau, care il fac sa se gandeasca la lucruri negative!

1. Pierderea independentei

Teama lui: Va fi nevoit sa reunte la independenta, petrecandu-si fiecare secunda… cu tine!

Ce poti face tu: Fa-ti o prioritate din a avea si tu o viata numai a ta!

Sunt sigura ca stiai deja faptul ca barbatii pun un foarte mare pret pe timpul lor de respiro din afara relatiei. Asta nu se intampla din cauza ca nu te iubeste, ci este pur si simplu o caracteristica

masculina. Lor le place sa aiba din cand in cand, cate o seara in care sa nu isi curete apartamentul, sa se joace pe calculator, sa se uite la meci si sa manance tot felul de lucruri nesanatoase. Au nevoie, de asemenea, de o seara a baietilor… in care vor face toate cele amintite mai sus, doar ca le vor face in gasca. Daca si tu ai o viata fericita, multi prieteni, hobby-uri, o cariera si interese proprii, cu siguranta ca pretuiesti momentele in care poti fi independenta, doar tu cu tine. Incearca si ai sa vezi ca vei adora timpul petrecut cu el, dar vei sti sa apreciezi si momentele tale de singuratate. Cand iubitul tau va vedea ca nu trebuie sa se roage de tine pentru o seara cu prietenii, isi va da seama inca o data cat de norocos este ca te-a gasit. Genul asta de comportament te face sa fii captivanta, imprevizibila, interesanta, iar el isi va dori cu tot dinadinsul sa fii parte din viata lui…mereu!

2. Schimbare

Teama lui: Vei incerca sa il schimbi!

Ce poi face tu: Arata-i ca il iubesti asa cum este sau da-i posibilitatea de a se schimba (nu un ultimatum)!

Sa spunem ca iubitul tau nu are gust la imbracaminte, este fumator (ceea ce tie nu iti place), obsedat de fotbal, etc. Ai vrea sa se schimbe, nu-i asa? Stresandu-l zilnic cu aceeasi discutie, cu siguranta ca nu il vei face niciodata sa isi doreasca macar sa se schimbe. Trebuie sa intelegi ca nici un om nu are control asupra actiunilor altui om. Ceea ce poti face insa, este sa il faci sa constientizeze felul in care esti afectata de comportamentul sau. Apoi, este alegerea lui… daca va face sau nu ceva in privinta asta. Daca el alege sa nu se schimbe, este alegerea ta daca vei dori sau nu sa continui relatia cu el.

3. Iubita avida de afectiune

Teama lui: Te vei transforma, din super-femeia de care s-a indragostit, intr-o iubita agasanta.

Ce poti face tu: Arata-i, prin felul tau de a fi si increderea in tine insati, cat de fericita si multumita cu viata ta esti!

Ca fiinte umane, toti avem nevoi. Altfel nu se poate. Felul in care alegem sa ne indeplinim aceste nevoi este, pana la urma, alegerea noastra. Trebuie sa stii faptul ca avand o relatie frumoasa cu el, nu faci altceva decat sa iti "condimentezi" viata cu inca un strop de fericire! Daca ai momente in care te simti singura, trista sau plictisita, nu rezolvi nimic dandu-i o tona de telefoane, emailuri si mesaje. Scenele melodramatice si plansul nu reprezinta o solutie. Bineinteles ca a te simti sustinuta de cineva caruia ii pasa este complet de inteles. Dar a te astepta ca el sa schimbe tot raul din viata ta, este o cu totul alta poveste. Daca faci asta, va ajunge sa se simta mult prea presat de responsabilitatea pentru buna-starea ta zilnica, iar asta il va speria.
Cand vine vorba de relatii serioase, de lunga durata, majoritatea barbatilor dau inapoi din cauza temerilor. Indiferent daca se tem ca o relatie in adevaratul sens al cuvantului ii va schimba, sau de faptul ca isi vor pierde complet libertatea, ei se tem de ceva!

4. "Mami, am facut bine?"

Teama lui: Va trebui sa iti dea mereu socoteala pentru toate actiunile lui: deciziile pe care le ia, felul in care isi petrece timpul, cati bani cheltuie si pe ce, etc.

Ce poti face tu: Nu incerca sa-l controlezi!

Sunt sigura ca esti la curent cu prototipul de "iubita psihopata". Din pacate, stereotipul exista

pentru un motiv. Cu alte cuvinte, o gramada de femei cu oarecare probleme "la mansarda", ne-au ingreunat si noua situatia, incercand sa controleze fiecare miscare a partenerilor lor. Multumita legendei "iubitei psihopate", partenerul tau se poate teme ca, intr-o zi, vei deveni si tu una. Asta inseamna ca, indiferent cat de mult te straduiesti sa il asiguri ca tonul tau nu este tipator sau acuzator, el vede rosu in fata ochilor, ori de cate ori ii pui urmatoarele intrebari:

- Unde ai fost aseara?

- De ce nu mi-ai raspuns la telefon?

- Ai fost cu baietii din nou?

- Vor fi si femei diseara la petrecerea la care mergi?

In consecinta, iata o regula pe care ar fi bine sa incerci sa o respecti.
Daca ai incredere in el… ai incredere in el! Nu il supune interogatoriilor, daca nu vrei sa il sperii! Iar daca nu ai incredere in el, incearca sa accepti ca problema asta nu se va rezolva nici macar cu toate interogatoriile din lume. Hotaraste-te daca tu ai probleme cu increderea sau daca el chiar nu-ti merita increderea. In cazul asta, relatia nu prea are sanse de reusita.

5. Identitatea

Teama lui: Isi va pierde identitatea, iar "eu" se va transforma in "noi".

Ce poti face tu: Nu ezita sa ai propriile tale ganduri, opinii, idei si sentimente. Exprima-le!

Suntem deseori doritoare de a avea o legatura speciala si puternica cu un barbat si incepem sa ne "oglindim" in el. Daca el este microbist infocat, devii si tu la fel. Daca lui ii place viata de noapte, incepe sa-ti placa si tie. Daca el este un fin cunoscator al vinurilor, asa esti si tu. Este frumos sa inveti lucruri noi de la celalalt, dar trebuie sa ai grija sa nu devii in timp, o clona a lui. Adu-ti aminte ca el s-a indragostit de tine, asa ca ceea ce vrea el este sa stie ce gandesti tu cu adevarat despre orice. Daca el iti sugereaza sa mergeti la munte, dar tu ti-ai dori sa vezi marea, nu ezita sa iti spui punctul de vedere. Cele mai interesante relatii sunt cele in care partenerii au atat interese comune, cat si proprii. El vrea sa fie cu tine… nu cu o copie fidela a lui!

6. Rutina

Teama lui: Relatia frumoasa dintre voi se va transforma in ceva de rutina sau nu va tine.

Ce poti face tu: Nu deveni rapid prea "confortabila"!

Nu e bine sa fii singura. Asa ca este normal ca atunci cand intalnesti un tip, sa vrei imediat sa te arunci intr-o relatie. Totusi, faza de inceput, perioada de tatonare, flirt, cunoastere… este nu numai frumoasa, cat si importanta. Nu ar trebui sa incerci sa sari peste ea. Prin asta ma refer la a forta relatia sa accelereze la un stadiu cand totul e familiar si confortabil. Imbraca-te si iesiti in oras la cina! Vremea pentru a urmari un film imbracati in pijama va veni destul de repede. Nu incerca sa apari dupa a 3-a intalnire, la usa apartamentului sau, cu periuta ta roz de dinti si o cutie de absorbante in mana. Bucura-te de mister o perioada! Altfel, risti sa il sperii!

7. Casatoria

Teama lui: Isi va pierde burlacia inca dinainte sa-si dea seama ca s-a intamplat.

Ce poti face tu: Nu te grabi sa faci planuri pentru viitorul indepartat!

Barbatii au spirit aventurier. Cel mai rapid mod de a speria un barbat, este de a-i spune ca ti-ai facut un plan pentru intregul mers al relatiei voastre. Plan care nu lasa loc de schimbare, sansa sau "curbele" pe care viata vi le va scoate in cale. Daca vrei ca iubitul tau sa intre in Cartea Recordurilor la sectiunea "cel mai rapid barbat" (fugind departe de tine), incearca fraza urmatoare. "Sunt asa fericita ca te-am intalnit! Asta inseamna ca ne putem logodi pana la Craciun si apoi putem sa ne si casatorim de Revelion. Nu-i asa ca ar fi romantic? Imediat ne si mutam impreuna, in apartamentul de langa cel al parintilor mei! Iar ei vor putea sa aiba grija de copiii pe care ii vom avea in cel mai scurt timp posibil!". De preferat ar fi sa nu ii dezvalui planurile pe care le ai pentru relatia voastra. El este baiat destept si isi va da seama oricum ca iti doresti sa vi se intample numai lucruri frumoase si ca visezi la ziua in care vei imbraca rochia alba!

Ai o relatie cu tip extraordinar, totul intre voi merge perfect, in afara de un mic detaliu! Nu le suporta pe prietenele tale.

In domeniul asta, am mai multa experienta decat mi-as fi dorit sa am. Acum ceva timp, am pierdut o relatie cu un tip pe care il adoram, datorita faptului ca grupul meu de prietene nu era pe placul lui. Cel putin, asa a motivat el despartirea noastra. Fusesem foarte buni amici o buna perioada de timp. Toata lumea isi daduse seama ca intre noi este ceva mai mult decat o simpla prietenie, dar noi ne incapatanam sa nu recunoastem asta, nici macar fata de noi insine. Pana intr-o zi, cand inevitabilul s-a intamplat, ne-am despartit de persoanele cu care aveam o relatie in acel moment si am decis sa fim impreuna. Eram in al 9-lea cer! Toata lumea de privea drept cuplul ideal, dar din pacate nu a durat mult si s-a naruit totul! Usor-usor a inceput sa le cunoasca mai bine pe prietenele mele. Pana cand, intr-o zi, nu a mai dat nici un semn de viata. In ziua aia am simtit ca tot cerul mi se prabuseste in cap! Nu intelegeam ce s-a intamplat, iar lucrul asta ma rodea extrem de tare. Ma gandeam fara oprire la momentul in care probabil facusem sau spusesem ceva atat de gresit, incat s-a hotarat sa dispara. Dupa un timp, m-am resemnat. Intr-o zi, intamplarea a facut sa ne intalnim. Nu am vrut sa stau de vorba cu el, insa dupa multe insistente m-a convins. Explicatia lui finala? Nu s-a putut adapta la grupul meu de prietene si avand in vedere ca ele se aflau in viata mea de ceva mai mult timp, a ales sa cedeze pentru a nu ma pune pe mine in situatia de a alege intre el si ele! In general, barbatii au un ghimpe pentru prietenele partenerei lor, din anumite motive. Cateva le voi enumera in pasajele ce urmeaza!

Are impresia ca ele te provoaca sa-l inseli!

Poate ca ar trebui sa nu ii povestesti micile escapade pe care tu si prietenele tale le aveati inainte sa il cunosti pe el. Ma refer aici la serile petrecute in cluburi, excursiile la mare, relatii pasagere si alte lucruri de gen. De obicei, barbatul nu poate intelege ca relatia cu el chiar te-a schimbat si ca acum nu mai esti tipa dornica de aventuri care erai inainte, ca il iubesti pe el si nici o escapada impreuna cu prietenele nu te-ar putea influenta sa-l inseli! El stie atat: daca o faceati inainte, de ce nu a-ti face-o si acum? Asa ca, tine departe der el detaliiler picantre ale iesirilor taler cu ptrietenele!

Crede ca ele stiu prea multe despre... el!

Adevarul este ca femeilor le place ca atunci cand se intalnesc, sa vorbeasca despre orice! Implicit, despre relatiile pe care le au cu partenerii lor, incluzand de cele mai multe ori chiar detalii picante ale momentelor intime! Indiferent daca este vorba de prima oara cand ati facut sex sau prima experienta de sex oral ori o noapte de amor ceva mai salbatic decat de obicei, ele sunt cele care vor afla toate detaliile! Iar daca experienta sexuala de azi-noapte nu a fost intocmai extraordinara, tot prietenelor tale le vei povesti, iar el stie foarte bine lucrul asta!

Simte ca se baga prea mult in relatia voastra!

Atunci cand tu si el va certati, pe cine suni prima oara? Pe prietenele tale, bineinteles. Lor le ceri sfatul in momentele mai grele ale relatiei voastre, iar ele bineinteles ca sunt de partea ta orice ar fi! Partenerul tau este oarecum intimidat de lucrul asta si are cateodata impresia ca are o relatie cu voi toate si nu doar cu tine, asa cum si-ar dori!

In general, astea sunt cele mai importante 3 motive pentru care partenerul tau pare a fi uneori deranjat de prezenta prietenelor in viata ta! Nu cred ca poti schimba lucrul asta, insa ce poti face este sa ii arati ca el este extrem de important pentru tine si ca nu l-ai da niciodata la o parte doar de drgaul lor, al fetelor!

Il poti determina sa renunte la fumat?

Indiferent de cat de mult timp sunteti impreuna, fiecare dintre voi aveti obiceiuri personale si tabieturi cu care celalalt pare a nu se putea obisnui.

Ideea acestui articol mi-a venit deoarece cunosc multe cupluri in care el fumeaza si ea nu sau viceversa, iar acest lucru poate fi destul de suparator pentru cel neviciat. Spre exemplu, stateam acum ceva timp de vorba cu un prieten de-al meu care are o iubita de vreo 2 luni. Ei

fac parte din categoria cuplurilor despre care iti vorbeam mai sus. Bogdan, amicul meu, se plange la tot pasul ca desi o iubeste enorm, nu se poate obisnui cu faptul ca este fumatoare. Nu isi doreste sa o controleze, dar a rugat-o totusi sa incerce sa renunte la acest viciu. Raspunsul ei? “Daca ma iubesti, faptul ca sunt fumatoare nu conteaza!”. Daca si tu te confrunti cu acest tip de problema, indiferent daca e vorba despre fumat, alcool, rontaitul unghiilor sau alte astfel de obiceiuri, hai sa aflam impreuna daca este cu adevarat posibil sa iti determini partenerul sa renunte la vicii.

Il accepti sau incerci sa il schimbi?

In primul rand, trebuie sa realizezi ca ai aceste doua optiuni clare, fara vreo cale de mijloc. Ai posibilitatea sa inveti sa-i accepti aceste tabieturi proaste sau poti face tot ce iti sta in putinta pentru a-l dezobisnui de ele. Atunci cand spun sa il schimbi, nu ma refer la a-i arunca pachetele de tigari sau a-i juca tot felul de feste legate de asta.

Daca te hotarasti sa stai de vorba cu el pe tema asta, incearca sa nu fii critica. Nu-i da ultimatumuri si cu atat mai mult nu-i aplica pedepse aspre. Nu uita ca esti pur si simplu iubita lui, nicidecum unul dintre parinti.
Daca intr-adevar iti doresti sa renunte la fumat, vorbeste-i deschis despre asta si spune-i ca te deranjeaza si ca ti-ai dori ca macar sa incerce sa renunte.
Daca el are o atitudine defensiva, incearca sa ii explici cu mult calm ca nu faceai altceva decat sa discuti cu el, sa il rogi sa faca ceva pentru tine. Apoi, mingea se afla in partea lui de teren, iar decizia finala ii apartine in totalitate.

Si daca nu se schimba?

Ia in calcul posibilitatea in care partenerul tau nu poate sau nu vrea sa renunte la obiceiul care pe tine te deranjeaza. Dupa ce a luat decizia finala, mingea vine din nou in jumatatea ta de teren. Trebuie sa incepi sa-ti calculezi urmatoarea miscare. Ii vei tolera tabieturile sau vei pune capat relatiei dintre voi?

Poate parea copilaresc sa termini o relatie cu cineva dintr-un astfel de motiv, dar daca nu reusiti sa gasiti un punct de compromis, e foarte posibil sa nu existe o altfel de solutie finala.

Intr-o relatie este extrem de important ca ambii parteneri sa fie fericiti impreuna si sa se simta confortabil unul in preajma celuilalt. Daca obiceiurile partenerului tau te impiedica sa te simti bine alaturi de el, trebuie sa reevaluezi relatia dintre voi.

Poti "ignora" ceea ce obisnuia sa te deranjeze?

Daca totusi faptul ca partenerul tau este fumator nu te deranjeaza pana la extrem, poate ar fi mai bine sa o lasi balta pur si simplu. Nu spun ca este usor sa o faci, dar cu timpul sigur vei invata sa-i accepti atat calitatile, cat si defectele.
Nu este necesar si nu sta in atributiile tale sa ii controlezi absolut fiecare miscare, asa ca prin a invata sa-l accepti asa, cu bune si cu rele, poti imbunatati realmente relatiadintre voi.

Psihologul Simona Mihai spune despre asta ca “in primul si in primul rand trebuie sa ai cu el o discutie deschisa si cat se poate de sincera referitoare la lucrurile ce te deranjeaza. Vezi cum reactioneaza atunci! Poate vei avea o surpriza si va lua cu adevarat in considerare faptul ca esti deranjata de anumite lucruri din comportamentul lui, incat va face tot ce ii sta in putinta

pentru a incerca sa-ti faca pe plac. Sau poate ca va veni cu o propunere buna pentru o cale de compromis. Daca totusi nu se intampla asa, gandeste-te un timp la ce iti doresti sa faci: ii accepti defectul sau pui punct relatiei.”

Cat de mult il iubesti?

Exista inca multe femei care accepta sa fie maltratate, abuzate verbal, fizic sau psihic, doar pentru a nu ramane singure, pentru ca nu accepta idea unei despartiri.

In unele cazuri si mai grave, ele considera ca merita ce primesc de la barbatii lor.

Abuzul, de oricare fel ar fi el, este mai mult sau mai putin dobandit. Copil fiind, daca iti vezi parintii ca se cearta, ridica mana unul la celalalt, ridica tonul sau mana chiar si la tine, vei fi tentata ulterior, intial prin mimetism, sa faci la fel: sa iti rezolvi conflictele si problemele apeland sau acceptand diferite tipuri de agresivitate.

In functie de personalitate, ajungi sa te plasezi de o parte sau de celalata: fie devii abuzatoare, fie accepti sa fi abuzata. Din aceasta a doua pozitie nu vezi cale de iesire. Consideri ca asa stau lucrurile si nu e nimic de facut; tu nu poti face nimic pentru a schimba starea de fapt. Aceasta neputinta nut e lasa sa relizezi ca se poate trai si altfel, fara ridicat de voci, fara a se ridica mana la tine, sau a accepta fara cartire sa fi manipulata si controlata in permanenta.

Dintre toate tipurile de abuzuri, cel mai greu te poti elibera de cel psihologic. Pentru ca nu iti dai seama cand incepe, cum te dezarmeaza si te lasa neputincioasa, lipsita de aparare sau de orice fel drept la replica.

Iata un exemplu. Ati intemeiat un cuplu, o familie. Luati hotararea sa tineti banii la un loc, dar el este cel care acces la cont si card, la finante. Tu nu. La inceput pare comod ca numai el sa se ocupe de plati si facturi, de taxe si cumparaturi. Pentru tine poate parea o grija in minus, o bataie de cap mai putin. Treptat insa, realizezi ca de cate ori vrei sa iti cumperi cate ceva doar pentru tine, sa faci o surpriza sau un cadou, e nevoie sa ii ceri lui bani. Iar asta te plaseaza cumva in situatia unui copil care merge sa ceara parintilor bani de buzunar. Primele dati poate

parea amuzant, insa treptat el incepe sa se arate indisponibil si sa nu iti accepte “mofturile”, sa considere prea scumpe si neintemeiate cumparaturile pe care intentionezi sa le faci. De aici intervine frustrarea. Frustrarea de a nu mai avea libertatea sa hotarasti penru tine cand si ce anume vrei sa achizitionezi.

Ca sa te linisteasca, iti spue ca aveti de facut economii pentru casa, masina sau orice altceva v-ati propus sa aveti impreuna. Iar tu cedezi, dandu-i cumva dreptate si intelegand sa accepti pentru o perioada a-ti amana dorintele sau “moftuirle”.

Ulterior propune sa faceti cumparaturi cat mai ieftine, alegand produsele cele mai “accesibile” pentru momentul actual, care devine o relativa permanenta. Si astfel te vezi pusa in situatia de a accepta ce inainte, cand erai singura, nici nu te-ai fi gandit: cosmetice din cele mai ieftine si de calitate inferioara, articole intime din cele mai comune, lenjerie, haine si incaltaminte doar cand sunt reduceri si eventual a trecut sezonul, sau din magazine cu produse foarte ieftine.

Stai si te intrebi de ce asa?! Iti vezi prietenele si cunostintele la fel de cochete si aranjate, in pas cu moda. Iar tu te surprinzi in oglinda cu haine cat mai “comode”, adica lalai, care te depersonalizeaza, iti diminueaza feminitatea si personalitatea, te fac sa uiti cine esti.

Te impacientezi si comentezi, incerci sa te razvratesti in fata situatiei care devine din ce in ce mai inacceptabila. Dar el are grija sa te contracareze cu alte scuze, amanari sau justificari. Si iar cedezi!

Si tot astfel cedezi si cand vine vorba sa iesiti undeva in oras, sa plecati intr-o excursie sau mica vacanta, sa iesiti cu prietenii sau sa ii invitati acasa la voi.

Timpul trece iar tu te simti din ce in ce mai claustrata, constransa si frustrata, mai nemultumita si mai nefericita ca oricand.

Si cu toate acestea nu faci nimic. Nu te simti in stare sa pui piciorul in prag sau sa incerci macar sa schimbi ceva. Simti ca e prea tarziu, ca oricum nu esti pe picioarele tale si fara el nu ai fi in stare sa te descurci. Esti constienta ca tu castigi mult mai putin decat el, nu ai acces direct la banii vostrii, te simti pur si simplu legata de maini si de picioare, incapabila sa te eliberezi de acest “jug” invizibil care te sugruma din ce in ce mai tare, cu fiecare zi ce trece.

Intr-un mod relativ similar se intampla si cu femeile abuzate fizic. Primesc mai intai o palma, urmata de nenumarate scuze - cum ca totul a fost o greseala, urmate de promisiuni desarte – cum ca nu o sa se mai intample niciodata. Insa exista si o data viitoare, si inca una, iar acest comportament devine oarecum obisnuinta.

Tu nu il poti opri sa mai ridice mana asupra-ti pentru ca esti mult mai firava si lipsita de putere. Si nici nu te poti opri pe tine cumva, sa pui punct unei astfel de relatii care se va degrada din ce in ce mai tare incat te va degrada si pe tine, te va reduce de la nivelul uman la cel de animal. Dar animalele apeleaza la agresivitate pentru ca nu au la inemana limbajul verbal si o fac numai pentru a-si apara teritoriul, puii sau hrana. Ceea ce nu e cazul oamenilor si nici cazul vostru.

Oamenii o fac pentru ca nu si-au dezvoltat si nu stapanesc suficient de bine comunicarea verbala si pentru ca nu sunt in stare sa isi controleze pornirile, frustrarea si agresivitatea.

Si revin la intrebarea din titlu: cat de mult il iubesti? Cat de multe poti accepta sau indura de la un barbat? Cand iti dai seama ca e prea tarziu? Ca ai trecut si de ultima ta limita?

Si este oare suficient sa iti dai seama de asta?! Ca asa nu se mai poate?! Poti face ceva sa iti schimbi viata?

Din nefericire, abuzatorii, de oricare fel ar fi ei, se schimba cu foarte mare greutate, doar daca au o motivatie foarte puternica sau sunt constransi. De cele mai multe ori nu realizeaza raul pe care il fac celorlalti prin comportamentul lor, dar exista si multe cazuri in care isi dau seama si chiar se hranesc si se bucura de “rezultatele” obtinute astfel. Asta ii face sa se simta mai puternici, in controlul situatiei si al persoanei tale.

Oricare ar fi motivul pentru care accepti un astfel de comportament din partea unui barbat: dragostea pe care crezi ca i-o porti, dragostea pentru copiii pe care ii aveti impreuna, neputinta sau teama ta, gandeste-te ca exista si alt fel de viata! Se poate trai si altfel!

Iar daca nu stii altfel, nu ai trait decat asa pana acum, asta nu inseamna ca nu poti face o schimbare in viata ta. Ca nu te poti obisnui si cu un alt gen de viata, in care oamenii vorbesc normal, se respecta reciproc, isi comunica dorintele, frustrarile fara teama si reusesc sa le discute impreuna, sa ia decizii pentru a le schimba in asa fel incat sa le fie bine amandoura.

Unde ne e capul??

Am auzit foarte multe femei plangandu-se de sotii lor, nu la mult timp dupa ce s-au casatorit. De unde erau cat se poate de atenti, de punctuali, de binevoitori si nu mai stiau ce sa faca pentru a le face fericite, au devenit (sau redevenit) indolenti, egoisti, indiferenti fata de tot ce presupune grija pentru ele, casa, familie sau copii.

Si parca totusi nu era asa! Mergeai in vizita la el acasa si toate erau in ordine, era curatenie, ma rog, atat cat te poti astepta de la un barbat care traieste singur. Ieseati impreuna in oras iar el era dichisit, proaspat spalat si barbierit, cu mainile ingrijite, in permanenta tuns si aranjat. Iar acum!?! Te chinui sa il conving sa se imbrace cu ceva mai acatarii, dai lupte crancene pentru a-l determina sa faca un dus si sa dea barba jos, ca sa nu mai vorbim de mersul la frizer! La fel si cand sa isi improspateze garderoba. Nu vrea cu nici un chip sa accepte orice i-as propune: haine sau incaltari. Oare ce s-a intamplat cu el??

Nu iti vine sa crezi ca e acelasi om care iti facea curte, venea cu flori, iti aducea cadouri, te suna de nu stiu cate ori pe zi, te scotea in oras cat de des era posibil, nu stia ce sa mai faca si

sa iti propuna pentru a dovedi ca tine la tine, te apreciaza si te iubeste. Te surprinzi analizandu-l fara sa isi dea seama, asa, cum sta pe canapea, cu picioarele intinse comod pe masuta, cu nasul in televizor, parca blocat in casa. Il rogi sa te ajute in bucatarie, eventual sa duca gunoiul. Degeaba! Poti sa repeti rugamintea de mai multe ori ca tot nu te aude. Ii trece pe langa urechi. Sigur ca e de acord cu tine, cu ce ii ceri, dar asta nu inseamna ca va face ceva in sensul asta. Te apuci de curatenie prin casa, incepi sa pui lucrurile la locul lor pentru a putea sterge praful si a da cu aspiratorul. In mod firesc, activitatea asta s-ar desfasura mult mai repede si mai usor daca ar fi facuta in doi. Ei si? Ce-i cu asta?!? Daca te descurci la fel de bine si singura, ce rost mai are sa se oboseasca si el?? Oricum te plangi mereu ca el nu face treaba ca lumea.

Iar daca aveti deja un copil sau chiar doi, devine si mai “idilic”. Ati stabilit ca lui ii revine sarcina de a duce copiii la gradinita sau la scoala. Intarzie odata, intarzie de doua ori... Se plange ca nu se poate trezi suficient de devreme pentru ca nu s-a odihnit cat avea nevoie. Si pana la urma nu ai incotro si faci tu si asta.

Atunci il rogi ca macar cumparaturile sa le faca el, cand se intoarce de la serviciu. Ii spui exact ce aveti nevoie, eventual ii scrii o lista. Da! Vezi sa nu! Lista s-a ratacit pe undeva, nu stie nici ea unde se afla. Si din amintiri vagi, incropeste niste cumparaturi pe care cheltuie mai multi bani decat era necesar iar seara constati ca nu ai toate ingredientele pentru ce voiai sa pregatesti de mancare, ca nu a luat detergent pentru masina ci pentru spalat manual si tot asa.

Ah, si sa nu carecumva sa te aventurezi sa pleci de acasa si sa il lasi singur in urma ta. Dezastrul pe care il vei gasi la intoarcere o sa iti inghete pe fata orice zambet adus de clipele petrecute. Vasele de spalat nu mai aveau loc in chiuveta, asa ca au invadat atat masa cat si dulapul de bucatarie, hainele sunt imprastiate peste tot, de praf ce sa mai vorbim, cosul de rufe sta sa explodeze, cada si ciuveta de la baie arata sinistru.

Oare ce sa intelegi din toate astea?!? Ca iti e mai bine fara el? Ca te poti descurca si singura? Sa incepi sa te gandesti serios la a va desparti?

E clar ca daca este capabil sa traiasca asa in lipsa ta, la fel o va face si cu tine acolo. Deci nu are rost sa te incrancenezi si sa le lasi pe toate balta, doar doar va observa mizeria si dezordinea care il inconjoara. Nici vorba! Va trece peste ele, se va impiedica de lucruri, va face si mai multa dezordine sa gaseasca ceva de care are nevoie, dar nu va misca un pai. Pur si simplu nici macar nu ii va trece prin cap ca ar putea pune mana sa faca ceva prin casa. Si in cazul asta e clar ca tu esti cea care sa iti asumi responsabilitatea casei, a intregii familii si a cresterii copiilor.

Oare chiar atat sa fie femeile de orbite de dragoste, de dorinta de a fi un cuplu, de a-si intemeia o familie, incat sa nu observe nimic din toate semnele transmise inainte de a ajunge in fata altarului? Sa nu isi dea seama deloc cum stau lucrurile in realitate??

Oare ai cu adevarat dreptul sa te plangi de toate aceste inconveniente? Daca stai sa te gandesti bine, si ridici valul acela de indragostita, iti amintesti unele aspecte pe care nu le-ai apreciat in mod pozitiv la inceput. Dar le-ai trecut cu vederea atunci, sperand ca o sa se mai schimbe de la viata in doi, ca tu il poti determina cumva sa se schimbe. Te-ai bazat cumva pe “puterile” tale de seductie, de convingere, ai sperat ca de dragul tau o sa participe la tot ce e de facut prin casa, ca sa fie altaturi de tine cand ai nevoie.

Nu stiu daca e cazul sa fi dezamagita acum ca nu ai reusit, ca ti-ai dat seama ca nu il vei putea schimba niciodata. Oamenii nu se schimba atat de usor, mai ales dupa o anumita varsta. O fac numai daca sunt foarte puternic motivati.

Dar nu e nici cazul sa lasi umerii in jos si sa cedezi. Este vorba de tine, de viata ta, de familia ta. Exista multe metode de convingere, diferite moduri in care poti determina pe cineva, oricat de incapatanat sau delasator ar fi, sa vada realitatea asa cum e ea, sa fie prezent acolo cand e nevoie de el, sa iti sara in ajutor atunci cand ii ceri asta, sa fie alaturi de tine, impreuna cu tine.

Am vazut de curand un film, Factotum. Nu, nu este despre cum se descurca ea, femeia, cu toate in viata. Ci despre viata in sine si cum trec unii prin ea, asa, in cu totul alt ritm decat sunt obisnuiti cei mai multi dintre noi. E o scena in film in care lui ii vine ideea sa puna casa in oridine si sa faca curatenie. Si cand termina cu toate, intra ea pe usa. Arunca doar o privire, aproape speriata si, ca un vultur gata sa se repeada il intreaba: “Unde e? Unde e tipa pe care ai adus-o in casa? Si pe care ai pus-o sa faca si curatenie?”. El se uita uimit la ea si nu intelege ce i-a casunat. Ea continua cu cearta, il ameninta ca daca o prinde vreodata in casa o bate sau o omoara, dupa care pleaca trantind usa. Iar el continua sa ramana pe canapea si sa isi citeasca ziarul. Concluzia: femeia in cauza nu s-a gandit nici macar pentru o secunda ca el ar putea fi acela care sa fii facut curatenie. Clar, nu s-ar fi asteptat niciodata de la el sa faca asta! Oare chiar asa sunt toti barbatii??

Comentarii:

- e destul de dificil pentru cele mai multe dintre femei, mai ales cele indragostite, sa isi dea seama de la bun inceput cu ce fel de om au de aface. fara ceva experienta, e destul de greu. iar experienta o capeti traind, avand relatii cu diferiti oameni, in imprejurari diferite. e mare lucru ca tu poti sa iti dai seama, sa ii "mirosi" pe cei nepotriviti. relatia cu sotul tau suna aproape ireala si ideala in acelasi timp.
  in cele din urma, fiecare femeie isi gaseste un partener care sa corespunda nevoilor si dorintelor ei.
-
- Din pacate, exista prea multe femei care accepta langa ele barbati nepotriviti. Ar trebui sa deschida ochii mai bine si sa il vada cu adevarat pe cel care le va fi sot, pe cel care va fi tatal copiilor lor. Eu nu m-as fi casatorit niciodata cu un barbat lenes, insensibil, violent, mincinos sau betiv. Sunt foarte circumspecta si "miros" de la o posta barbatii nepotriviti. Am un sot exemplar, care nu mi-a inselat niciodata increderea, care nu ma minte, care se ofera sa ma ajute (si chiar ma ajuta) in orice privinta, care nu are vicii majore (bautura, tigarile, femeile), care e tandru si atent si pe care stiu ca ma pot baza oricand. Toate femeile ar trebui sa caute (sau sa astepte, uneori nu e nevoie sa cauti in disperare) un barbat langa care sa poata trai o viata, nu unul care sa le faca zile amare.

Ne mai casatorim sau nu?!?

Pornind de la cateva idei diferite despre casatorie si viata de cuplu, va invit la o discutie pe o tema cat se poate de actuala, prin prisma a doua intrebari: 1) Omul este monogam? 2) Avem intr-adevar nevoie de casatorie?

1) Doi oameni se cunosc, cred ca se iubesc, devin un cuplu, iar apoi se despart. Dupa un timp se regasesc si se reinoada relatia, iar dupa o perioada de convietuire ajung din nou sa nu se mai inteleaga si incep o discutie serioasa despre ei doi:
El: Haide sa recunoastem! Nu avem cu adevarat nevoie unul de celalalt.
Ea: Da, e adevarat. Cred ca ai dreptate.
Dupa care se despart din nou, definitiv.

2) De ce nu ramai insarcinata? Nu fi fraiera! O sa te ia de nevasta!

3) Mie imi e mult mai bine asa, singura. Nu mai am nici un fel de obligatii, nu imi mai complic inutil viata. Fac ce vreau cand vreau, fara a tine seama de nimeni in afara de mine, fara a da socoteala unui eventual "el".

4) De ce nu te casatoresti? In felul acesta ai imparti si tu cheltuielile si nu ar mai fi nevoie sa te zbati singura pentru toate!

Ei bine doamnelor, pe unde credeti ca se afla realitatea? Oare in ziua de astazi, noi femeile, mai avem cu adevarat nevoie sa facem parte dintr-un cuplu? Sa avem o familie?

Ne-am dovedit atat noua cat si intregii lumi ca ne putem descurca si singure in aproape orice situatie de viata. Putem sa ne intretinem singure, putem creste copii singure, putem conduce o afacere sau avea o cariera, etc. Stim sa ne asumam cam toate responsabilitatile vietii si sa ale ducem fara sa ne plangem, atat pentru noi insine cat si atunci cand facem parte dintr-o familie.

Numai noi stim cum reusim sa le indeplinim pe toate: munca grea si istovitoare de la servici, cumparaturi, gatit, curatenie, spalat, calcat, platit facturi, avut grija de copii, familie, parinti etc. Cand vine vorba de femei nu stiu cum se face dar energia devine inepuizabila. Ele pot! Ele stiu cand, unde, cum si ce e de facut. Si le fac bine pe toate!
Ei bine, daca lucrurile stau asa, atunci de ce simtim nevoia sa ne mai asumam si responsabilitatea unui barbat? A unui "copil mare", in plus? Doar pentru sex? Pai pentru asta nu mai e nevoie sa ajungem pana la primarie sau la biserica!

In ziua de astazi pare de-a dreptul penibil sa mai ramai insarcinata in ideea ca astfel vei determina un barbat sa te ia de nevasta. Si cu toate acestea, inca se mai practica acest "truc". Cu toate metodele de contraceptie, cu toata libertatea existenta, unor femei le e mai la indemana sa procedeze asa. Este posibil sa le placa riscul? Pentru ca exista si situatii in care partenerul poate totusi sa refuze si sa iasa subit din relatie, iar femeia sa aiba de facut o alegere destul de grea. Oare sa fie vorba de imaturitate din partea ei? La ce iti poate folosi o relatie fortata, in care ti-ai obligat partenerul la a face o alegere pentru care poate nu era pregatit. Nu, nu cea de a face parte dintr-un cuplu, de a intemeia o familie, ci aceea de a avea un copil, de a-si asuma responsabilitatea si rolul de tata. Stiu, un copil schimba multe in viata, uneori reuseste sa schimbe si un barbat, sa il transforme in tatal care nu stia si nu simtea ca poate fi. Dar oare merita riscul?! Riscul ca el sa iti poarte toata viata un resentiment, acela de

a-i fi fortat mana? De a-l fi controlat in modul acesta "iesit din uz"? Riscul de a accepta toata viata din partea lui unele manifestari sau exprimari ale furiei interioare de a-l fi "pacalit" si de a se fi lasat "pacalit" de tine?

Si apoi sa accepti o relatie doar pentru faptul ca ti-ar usura situatia financiara? Ca ai ajunge sa imparti facturile si cheltuielile la doi? Cred ca daca cineva porneste de la acest concept pentru a intemeia o familie, aceasta se va transforma mai devreme sau mai tarziu intr-un fel de tranzactie. Dau si eu, dai si tu. Si o sa ne fie bine amandoura. Dar atat!

Oare unde sunt vremurile in care barbatul isi asuma pe deplin intretinerea sotiei si a copiilor, a casei si familiei sale. Acum nu mai spune nimeni ca femeia are dreptul la o cariera, la alegerile ei proprii, la pareri, la vot... Oare sa fi inversat si convertit rolurile atat de puternic incat sa il fi "castrat" definitiv pe acest tip de barbat si sa il fi facut sa dispara?

Da, pe de alta parte, probabil ca e mai usor singura. Femeia sa nu mai aiba decat responsabilitatea propriei sale persoane; cel mult a copiilor care acum au crescut suficient de mari incat sa se descurce singuri, sa fie pe picioarele lor si sa mai aiba foarte putina nevoie de ea, sa nu o mai solicite cum o faceau cand erau mici.
Cum sa nu fie mai usor sa faci cumparaturi si sa gatesti numai pentru o singura persoana, doar pentru tine? Iar asta doar cand ai chef si ce anume poftesti?! Fara sa auzi comentarii neplacute, critici sau chiar descurajari. Ce daca sosul salatei a iesit cam lung si nitel prea sarat?! Nu e nici o nenorocire in asta! Ti-ai dat seama si tu lucrul asta dar nu te deranjeaza intr-atat incat sa te dezaprobi, sa te pedepsesti sau sa te critici prea aspru. Ei bine, data viitoare ai sa fii mai atenta la ingrediente, ai sa stii cum sa procedezi si va iesi asa cum iti place. Ei, si ce daca o sa dormi pe asternuturile necalcate?! Erai mult prea obosita cand ai ajuns acasa pentru a mai fi in stare sa le calci. Nu o sa iti faca nimeni observatie pentru asta; iar dimineata, cand ai sa te trezesti, probabil ca nici nu iti vei mai aminti acest amanunt neinsemnat.

Oare lucrurile astea sa ne indemne la neglijenta? La a deveni delasatoare? Sau doar ne atrag atentia inca odata asupra unor aspecte ale vietii luate ca individ separat si, mai ales, a ceea ce presupune in schimb viata de cuplu, la ce putem accepta in cazul in care alegem sa intemeiem o familie.

Chiar avem nevoie de barbati intr-atat incat sa fim dispuse la a renunta la noi insine in favoarea lor? Sau nevoia pe care o simtim de a fi un cuplu, de a avea un copil, de a fi o familie ne poate ajuta mai bine sa intelegem ce anume sa aceptam si ce nu, sa deschidem ochii inainte de a ne indragosti si uita de tot! Mai ales de noi insine?!?
Publicat la 01 Septembrie 2008 23:31 | Afisari: 549
Comentarii:

- Am 20 de ani...dar viata m-am pus de multe ori la incercare.Situatia financiara pe care n-o aveam m-a facut sa ma gandesc la viitoarele mele relatii ca la o afacere.Am trecut peste perioada respectiva si acum am o relatie cu un baiat care provine dintr-o familie normala.
  Cu toate astea nu am neglijat scoala, sunt la facultate si acum -la varsta mea-am un job bine platit intr-o multinationala, obtinut prin forte proprii.Am un prieten de 2 ani si, uneori, imi vine sa-l arunc pe geam-stam impreuna in chirie.Il iubesc enorm, dar cum scria si in articolul de mai sus, reprosurile pentru lucruri minore pe care eu nu le-am facut si el ar putea sa le faca, in loc sa se uite la televizor sau sa citeasca ziarul, ma exaspereaza!Imi vorbeste de casatorie si pe mine, CA FEMEIE, ma sperie!De ca sa

imi petrec viata cu cineva pe post de mobila?De ce sa fac un copil cu el , daca as avea decat eu grija de el?Poate ca m-am maturizat inainte de vreme, dar toti sunt la fel.Mai devreme sau mai tarziu toti isi dau masca jos!Mi-ar place sa am un copil mai tarziu, dar nu vreau sa aleg intre fericirea copilului si fericirea mea!

- Adaugat de amy la 09 Septembrie 2008
- Articolul e super! Asa e! De ce sa ne mai casatorim? Ca dupa 10 ani si doi copii sa-ti spuna, sau sa simti ca s-a plictisit, ca-i trebuie un alt decor...mai proaspat. Pacat! Nu m-as mai casatori! As munci ca sa am o cariera a mea, o locuinta a mea, sa nu mai depind de nimeni si sa nu mai dau explicatii nimanui. Da! Vreau sa fac mancare si sa pun cata sare vreau eu....Prea tarziu...

- Adaugat de Ema la 04 Septembrie 2008
- Articolul e super! Asa e! De ce sa ne mai casatorim? Ca dupa 10 ani si doi copii sa-ti spuna, sau sa simti ca s-a plictisit, ca-i trebuie un alt decor...mai proaspat. Pacat! Nu m-as mai casatori! As munci ca sa am o cariera a mea, o locuinta a mea, sa nu mai depind de nimeni si sa nu mai dau explicatii nimanui. Da! Vreau sa fac mancare si sa pun cata sare vreau eu....Prea tarziu...

- Adaugat de Ema la 04 Septembrie 2008
- Eu cred ca nu trebuie sa uitam de noi deloc! Si eu imi pun destul de des intrebarea " Trebuia sa ma casatoresc?" Si dupa 11 ani de casnicie (care in paranteza fie spus nu au fost deloc placuti) inca ma intreb daca trebuie sa continui sa fiu servitoarea sotului care nu face decat sa citeasca presa si sa faca ce-i dicteaza mama lui ca este bine! Nu conteaza ce eu imi doresc ! Si pentru ce ? ma intreb eu . Pentru ca avem un copil impreuna , copil care isi iubeste in egala masura si mama si tata , si pe care nu imi doresc sa-l fac sa sufere daca ne-am desparti. Dar oare cum este mai bine? Un copil care traieste impreuna cu parintii care vesnic se cearta , un tata care vesnic minte si o mama care vesnic incerca sa gaseasca calea de mijloc.Sau un copil care sa traiasca intr-o atmosfera linistita? Si cu toate astea eu sunt sigura ca pot sa ma descurc singura cu copilul meu , dar nu pot sa fiu atat de egoista incat sa ma gandesc numai la mine. Pana la urma spun ca trebuie sa ne gandim si la noi , dar nu trebuie sa-i uitam pe copii, trebuie sa existe o cale de mijloc. Cand avem copii jumatate din viata noastra apartine copiilor.
  Deci eu nu m-as mai casatori , dar cu siguranta as fi avut un copil care sa traiasca intr-o atmosfera calda!
- Adaugat de roxy40 la 04 Septembrie 2008
- P 0717 - da, asa este. si sunt multe persoane care au fost afectate de viata lor de familie intr-atat incat sa fuga de ideea de casatorie si de a intemeia o familie; si chiar sa considere o corvoada a avea un copil.
- Adaugat de Tine la 03 Septembrie 2008
- Am citit astazi pe un blog comentariul unui domn referitor la casatorie: Iar spunea asa: De ce naiba sa ne casatorim? Ca sa facem copii, sa ducem gunoiul si sa fim incatusati?"

  Daca privesti si tratezi casatoria, traiul alaturi de partener ca pe o catusa care strange dureros si fura libertati, sa spunem asa, ca pe o obligatie sociala de care de bunavoie te-ai lepada, daca ar fi dupa tine, atunci casatoria n are sa fie niciodata ceea ce simbolizeaza ea de fapt: si anume alegerea libera de a-ti imparti viata, cu tot ce presupune ea, cu cel sau cea pe care il/ o iubesti si caruia/ careia trebuie sa-i fi aproape la bine si la rau doar pentru ca asa simti si vrei, cu sufletul, cu mintea si cu trupul.
- Adaugat de P_0717 la 03 Septembrie 2008

- Da, la manipulare ma refeream. Sau unele gindesc ca il "leaga" de casa sau de ea, daca ii face un copil.
- Adaugat de evia la 03 Septembrie 2008
- da, evia. din pacate inca mai este folosita aceasta "metoda". si in cele din urma toata lumea ajunge sa sufere: femeia, barbatul si eventualii copii. una e ca amandoi partenerii sa se iubeasca, sa inceapa o viata de cuplu si sa se astepte si la asa ceva, alta e ca ea sa manipuleze barbatul in felul acesta.
- Adaugat de Tine la 02 Septembrie 2008
- Ma ingretoseaza femeile care ramin gravide doar ca se le ia cineva de nevasta. Dupa care, ajung negresit, sa-si urasca propria viata.
- Adaugat de evia la 02 Septembrie 2008

De ce facem copii?

Ca sa ne facem cópii identice, niste mici clone? Ca sa putem realiza prin ei ce nu am putut face noi insene? Pentru ca asa trebuie? Pentru ca asta e menirea femeii? Pentru ca vream sa avem pe cineva care sa aiba grija de noi la batranete? Pentru ca toate prietenele noastre au copii? Pentru ca ne bat la cap sotii sau parintii sa le facem mostenitori? Pentru ca vrem sa vedem cum este sa porti un copil in pantece timp de 9 luni? Pentru ca vrem sa traim experienta unica de a da viata? Pentru ca vrem sa ne legam partenerul de noi? etc.

Toate sunt motive pe care le-am auzit de la diverse femei de-a lungul timpului. Insa, asa puse pe hartie nu suna ca niste motive egoiste? Nu vi se pare ca absolut toate intrebarile de mai sus se invart in jurul nostru si nu al viitorului copil? Poate ca inca de aici se insinueaza acea idee ca suntem stapanii proprilor copii.

Puneti-va singure intrebarea fie ca aveti deja copii, fie ca planuiti sa aveti. Eu zic ca in afara instinctului biologic de reproducere, un copil trebuie adus pe lume pentru a da cuiva o sansa la viata, asa cum si noi ne bucuram de una. Si parca pusa in aceasta lumina, nu ma mai consider detinatoarea adevarului absolut in ceea ce-mi priveste copilul sau copii, nu-i asa? Nu e mai simplu doar sa le dam ce avem noi mai bun, ca sa ii ajutam sa devina ceea ce vor ei? Nu este trist, ca fie constient sau nu, parintii pun atatea frane in evolutia copiilor?

Nu scrie cu stanga, ci cu dreapta ! *Ai o explicatie logica pentru care trebuie sa faca intr-un fel si nu in altul?*

Nu imi place prietenul/a ta, daca mai umbli cu el/ea nu iti mai dau bani de buzunar! *De unde stii ca tu in alegerea partenerului tau ai facut cea mai buna alegere?*

Nu juca fotbal, tenis etc. pentru ca trebuie sa inveti! *Cum poti sa stii atat de clar care este cu adevarat talentul copilului tau ?*

Trebuie sa ma asculti pe mine ca sunt parintele tau si eu te-am facut! *Voi chiar credeti ca este posibil sa fii stapan pe visele si sufletul cuiva ?*

Muncesc pentru tine, tot ce fac este ca sa iti fie tie mai bine asa ca si tu trebuie sa inveti, sa fii cuminte, sa ma asculti, sa faci ce zic eu etc.! *Cum este posibil ca inca de la varste fragede sa « aruncam » o astfel de povara pe spatele copiilor nostri? Nu ei au cerut sa ii facem!*

Si lista poate continua la nesfarsit. Asa ca hai sa reflectam putin asupra motivelor pentru care facem copii. Si sa vedem lucrurile si din perspectiva lor. Este foarte trist ca uitam ca si noi am fost copii, ca si noi am avut frustrarile noastre fata de parinti, si mai rau ca tindem sa repetem prin imitatie aceleasi greseli.

Data viitoare as vrea sa discutam despre noi femeile – copii cuiva. Sa ne aducem aminte ce ne-am propus si unde am ajuns. Poate asa ne vom intelege mai bine propri copii.

Publicat la 11 August 2008 10:54 | Afisari: 271
Comentarii:

- Pai muierile fac copii ca sa-shi mai dea o inshelatoare satisfactzie singuratatzii lor disperate :)
- Adaugat de HTTP://UK.360.YAHOO.COM/CAMPOSANTOO la 15 August 2008
  URL personal: http://uk.360.yahoo.com/camposantoo
- Copii nu sunt de vina cu nimic..Yo sincer consider ca e mai bine s nu facem copii decat s ii lasam s sufere..sau daca stim ca nu avem o posibilitate..sau situatzia financiara buna pt al creste..adevarat!!simtim nevoia ca orice femeie..dar trebuie s ne gandim inainte..un copil nu e o jucarie..problema e ca nu trebuie sa ii interzici pre a multe..de exemplu daca aj avea un copil..si ias interzice multe..el in mintea lui ce gandeste??oricum..trebuie s ne gandim ca el poate face orice(prostioare) din aceasta cauza..
- Adaugat de Alegzutza la 12 August 2008
- Am sa fiu exeptional de foarte prozaica.

  1. Facem copii pentru ca simtim nevoia. Acest imbold este parte din zestrea noastra genetica.

  2. Transmiterea setul (intreg) de limite face parte din procesul de educatie si instruire. In final ne dorim un copil care sa ajunga un adult sanatos, educat si integrat social (si nu unul care sa ne ajute pe noi, la batranete...).
  Iar limitele nu i le impun (numai) parintii, ci societatea pentru care il pregatim ... (din cauza asta omul este un produs al societatii...)

  Cu drag
- Adaugat de platini la 12 August 2008
- Nu intr-adevar inca nu am copii. Dar asta nu inseamna ca nu imi doresc si ca nu iubesc copii.

  Intrebarile mele vin atat din relatia mea de copil cu parintii mei, din greselile pe care vad ca le fac altii in jurul meu, din propriile-mi anxietati. Poate ca intrebarea am fost pur si simplu pentru mine, sa imi raspund intr-un fel de ce nu am fost pregatita pana acum sa am copii... Nu pentru ca mi-as dori o viata perfecta pentru ei, ci pentru ca

vreau sa fiu suficient de matura pentru copii mei, sa inteleg lucurile mai profund decat doar din perspectiva biologica: ne-am nascut, trebuie sa facem copii atunci cand vine timpul...

- Adaugat de Oana Ioan la 12 August 2008
- ROLUL OAMENILOR PE PAMANT ,CRED EU ESTE FOARTE BINE STABILIT,DE EXEMPLU EU CRED CA M-AM NASCUT SA FIU MAMA,AM 3 COPII,2 BAIETI SI O FETITA,MAI MULT DECAT SUFICIENT PENTRU VREMURILE IN CARE TRAIM ,DAR VIATA MEA ESTE CUM NU SE POATE MAI FERICITA,IAR COPII SUNT CUMINTI, VESELI SI NE UMPLU VIATA DE LUMINA ,CU MENTIUNEA CA O MUSTRARE NU SRICA SI EU AM FOST CERTATA DE PARINTI SI LUATA DE PAR CATEODATA,DAR ASTA NU MA IMPIEDICA SA-I IUBESC SI SA-I RESPECT DOAR PENTRU CA UNEORI MA CERTAU SI NU ERAU DE ACORD CU PAPERILE MELE ,RESPECT DORINTELE COPIILOR MEI ,DAR AM GRIJA SA LE EXPLIC CE E BINE SI CE E RAU ,DAR II VOI LASA PE EI SA ALEAGA DRUMUL LOR IN VIATA SI NU AM PRETENTIA SA-MI FIE RECUNOSCATORI
- Adaugat de beka la 11 August 2008
- vad ca te-a inspirat cartea lui Gibran, ti-a ridicat si tie niste semne de intrebare. iti pun si eu una: tu ai copii?

  sunt dureroase si precum ai spus, triste, toate acele oprelisti pe care parintii le pun propriilor lor copii, stagnandu-le cumva evolutia. din pacate mostenirea asta e perpetuata peste generatii si e foarte greu de schimbat mentalitatea. cred ca sistemul in care traim ne face sa simtim uneori maternitatea si rolul de parinte ca pe o povara, si de aici nevoia de a fi recompensati prin ce fac copiii nostri.

  probabil ca daca s-ar face un studiu care sa raspunda intrebarilor ridicate de tine la inceputul articolului, concluzia, rezultatul ar fi deceptionant. f putini parinti isi doresc copii pur si simplu, fara a astepta ceva de la ei, pe viitor. cea mai criminala dintre motivatie a parintilor mi se pare aceea ca ii fac pentru ca atunci cand ajung ei la batranete, sa aiba grija de ei. adica sa le distruga viata si eventual tineretea pentru a se concentra numai asupra neputintelor parintilor. deh!

50 de intrebari pe care sa ti le pui inainte sa spui DA!

Ti-ai gasit jumatatea. Va iubiti si stiti ca in scurt timp va veni si ziua in care va veti casatori. Toate bune si frumoase, doar ca pana sa faci pasul cel mare sunt atatea aspecte ale vietii de cuplu care trebuie clarificate. Ca sa iti facem misiunea mai usoara, am cerut ajutorul a patru specialisti, fiecare cu "bucataria" lui. Afla de la ei care sunt cele 50 de intrebari pe care fiecare femeie ar trebui sa si le puna inainte de a accepta o cerere in casatorie.

Cat de bine iti cunosti partenerul?

Elena Dinca, consilier la Academia de Nunti, nu are experienta unui psiholog, dar a vazut la viata ei suficiente cupluri cat sa-si formeze ochiul intr-atata cat sa stie sa le citeasca pe fiecare in parte. Care sunt intrebarile pe care orice viitoare posibila mireasa trebuie sa si le puna inainte de a bate la usa unui consilier de nunti afli din randurile de mai jos!

- Cat de bine il cunosti?

L-ai testat in situatii cat mai multe si variate? La o bere cu baietii - ii place sa bea mult si des? Cum reactioneaza la bautura? Cand iesiti in oras sau la o petrecere - obisnuieste sa se uite dupa fete sau e foarte mandru de ce are la brat si nici nu remarca/nu il intereseaza ca este curtat de o fata de prin imprejurimi?

- Ai depistat semne de gelozie?

Se supara usor cand alt barbat te complimenteaza, chiar daca tie nici prin gand nu-ti trece sa raspunzi avansurilor? Daca se supara usor atunci trebuie sa te gandesti serios pana unde poate merge gelozia lui. Face scandal in public, se manifesta violent fata de cel care iti apreciaza frumusetea sau tinuta dintr-o anumita seara? Daca poarta o discutie eleganta acasa, intre patru ochi, spunandu-ti dulce ca l-a deranjat asa zisele avansuri ale cunostintei tale/voastre atunci te iubeste sincer si te respecta atat pe tine cat si imaginea cuplului vostru (evitand orice scandaluri in public).

- Asculta de mama sau coopereaza cu tine?

Indiferent ca e viitoarea mama-soacra, tata-socru, frate sau sora, este important sa vezi pe ce plan te situeaza viitorul tau sot in diferitele ipostaze ale vietii. Iti da tie dreptate, face front

comun cu tine in fata parintilor, se plange de tine sau te lauda atat in prezenta cat si in lipsa ta? Este foarte important de stiut pentru linistea caminului vostru. Doar voi doi decideti ce aveti de facut, daca luati sau nu in considerare sfaturile celor dragi sau ale celor apropiati (prieteni, colegi etc).

- Te sprijina la treburile casnice sau se aseaza in varful patului cand tu trudesti de zor prin casa?

Daca asteapta masa servita cand ajunge acasa si nu te ajuta la treburile casnice, nu spera ca se va schimba ceva dupa ziua cea mare. Lupul isi schimba parul dar naravul ba! Daca la inceput s-a aratat bucuros sa-ti dea o mana de ajutor, poate ca afacut-o din dorinta de a te impresiona. N-ai de unde sa stii daca mai devreme sau mai tarziu nu te va lasa balta, ba chiar poate ca iti va putea reprosa ca nu te ocupi de indatoririle tale. Fii atenta la aceste aspecte daca vrei sa ai langa tine un sprijin, un colaborator, un prieten in toate momentele vietii. NU uita ca ai si tu cariera ta si nu vei avea intotdeauna timp sa te ocupi singura de treburile casnice!

- Este de parere ca „cocosul trebuie sa cante si gaina sa danseze”?

Daca nu crede in cooperare si egalitate in cuplu atunci asteapta-te sa te priveasca mereu de sus, sa aiba tendinta de a da ordine si sa se astepte ca tu sa le executi intocmai. Nu spera ca ai sa il schimbi dupa casatorie; barbatii promit si vorbesc, adesea multe. Faptele sunt singura dovada in care te poti increde!

- Sunteti pe aceasi lungime de unda? Aveti subiecte de discutat sau cand va intalniti dainuie mai mult linistea? Aveti pasiuni comune?

Comunicarea este un pilon de baza in cuplul vostru? Nu uita ca tineretea tumultoasa are o durata si ca te mariti cu gandul ca El este al tau pe veci, pana la adanci batraneti. Este bine ca la varsta a treia, cand centrul de greutate in cuplu se muta de pe latura sexuala, sa ai cu cine comunica, ce comunica si sa va puteti rezolva prin comunicare orice neintelegeri, probleme sau situatii delicate ce vor aparea.

Cum veti reactiona in situatii de criza?

Psihologul Cristina Marioglou iti vine in ajutor cu sfaturi pretioase. „Viata in doi, la inceput poate parea idilica. Intrebarile de mai jos iti vor fi insa de folos si acum, si in viitor. Vei sti la ce sa te astepti cand se vor aduna ceva nori deasupra casei voastre, caci nu exista relatie fara *ups and downs*”:

- Ai apucat sa te certi si sa te impaci vreodata cu el? Incearca sa iti reamintesti acele momente si sa observi, retroactiv, cum s-a derulat acest proces, in ce a constat el.

- Cine a lasat mai mult de la el?

- S-a ajuns la a se ridica tonul? Cine a facut-o?

- Cum ati administrat agresivitatea verbala?

Cat de mult se va schimba viata voastra sexuala?

„Oricat ar citi, s-ar documenta, ar discuta despre viata sexuala, fiecare persoana in parte traieste si experimenteaza acest aspect al vietii in mod particular. In cazul in care primul partener nu este si cel ales pentru tot restul vietii, ca sot (si rar se mai intampla in ziua de azi asa ceva!), inseamna ca ai avut ocazia sa ai cateva experiente sexuale diferite", sustine Cand ai hotarat sa te opresti asupra unuia anume, gandeste-te foarte bine, pentru ca in principiu, acela va fi omul cu care vei face dragoste pentru tot restul vietii tale!". Cristina Marioglou, psiholog, iti spune care sunt aspectele asupra carora merita sa reflectezi in ceea ce priveste viata voastra sexuala:

- Esti capabila sa iti asumi o asemenea responsabilitate?

Nu raspunde la intrebarea asta doar prin prisma femeii indragostite din clipa de fata! Incearca sa iesi putin din contextul relatiei, din aburii si parfumul ei, si priveste lucrurile putin mai serios.

- Ai reusit sa ai orgasm cu acel barbat? Dar el? Vi s-a intamplat vreodata, amadurora in acelasi timp?

Exista multe cupluri sau indivizi luati separat, care nu ajung niciodata sa traiasca asa ceva. Oare asta nu ar fi un ideal al vietii tale sexuale pe care sa il iei in calcul?

- Cum se poarta cu tine (imediat) dupa ce faceti dragoste?

Stim ca ei, barbatii sunt suficient de extenuati la sfarsitul unei partide sexuale astfel incat sunt capabili chiar sa adoarma instantaneu. Ok. Asta e ceva mai mult decat firesc. Dar dupa aceea? Dupa ce se trezeste? Desi ii consideram fiinte egoiste, pentru ca sunt mult mai capabili decat femeile sa se poata concentra la maxim numai asupra unui singur lucru, unei singure activitati, asta nu inseamna ca e firesc sa acceptam a fi tratate ca niste obicte sau scopuri in sine.

- Cum sta la capitolul igiena?

Stiu ca in momentele respective va ia pe amandoi valul. Cu toate astea e bine sa tineti totusi seama de igiena, mai ales inainte si dupa sex. Daca vezi ca nu are nici cea mai mica intentie sa se indrepte catre baie, sa faca un dus, incearca sa ii propui macar unul in doi.

- Care sunt activitatile voastre sexuale preferate?

Coincid? Cum le veti aborda pe cele care nu coincid?

- Ce inseamna pentru tine a insela? Dar pentru el?

Este sexul in afara cuplului o forma de adulter? Care sunt limitele pe care vi le-ati stabilit?

Voi doi si cariera fiecaruia

Codruta Ilie, managing director la Indigo Sky, iti impartaseste din experienta ei ca life-coach, in speranta ca vei reusi sa iei decizia care te avantajeaza cel mai bine.

„Relatia dintre soti se poate cladi armonios si deschis inca de la raspunsul la intrebarea « Te casatoresti cu mine? » Profesia ne ocupa mare parte din saptamana si, astfel, face serioasa concurenta timpului destinat familiei. De aceea cateva aspecte merita clarificate de la inceputul vietii in doi:

- Iti place domeniul in care lucrezi? Cat de multumita esti de actualul job?

- Cate ore lucrezi, cu aproximatie, pe saptamana?

- Care este jobul, locul de munca, pozitia catre care aspiri?

- Te-ai gandit vreodata la ce vei face cand ai sa iesi la pensie?

- Veti fi capabili sa va sprijiniti reciproc in cariera?

- Cum veti gestiona educatia in interesul carierei – scoala, cursuri, seminarii, conferinte?

- Anticipati ca veti porni o afacere impreuna?

- Care este toleranta pentru calatorii in interes de serviciu?

- Care este intelegerea asupra specificului meseriei pe care o practica partenerul de viata?

- Cum veti gestiona timpul liber in weekend si in concedii ?

- Cat si in ce conditii dorim sa discutam acasa despre situatiile de la munca?

- Cum vedeti ca se impletesc rolurile de parinti, parteneri si profesionisti?

- Daca aveti interese pentru voluntariat si implicare in comunitate ?

Sa nu uitam nici de latura materiala:

- Cat de importanti sunt bani si castigurile marteriale pentru fiecare dintre voi?

- Cat castiga fiecare dintre voi intr-un an (cu aproximatie)?

- Veti avea conturi separate sau veti opta pentru unul comun?

- A are vreunul dintre voi un trecut de rau platnic? Cum stati acum la capitolul datorii?

- Cat de necesara crezi ca este stabilirea si administrarea unui buget al familiei?

„Munca este o alegere care vine sa respecte viata fiecaruia dintre noi si cerintele cuplului sau ale familiei noastre. Cateva dintre afacerile pe care le cunosc si le respect sunt afaceri de familie – sotul si sotia s-au sprijinit reciproc in tranzitia de la un loc de munca la propria afacere. Alte exemple sunt acelea cand apar copiii iar tatal si mama isi dedica timp pentru a sprijini si familia si carierele fiecarui parinte”, explica Codruta Ilie.

„Parteneriatul in viata este elixirul administrat « la bine si la rau », esti persoana care poate sa

isi cunoasca cel mai bine sotul daca te educi sa asculti, sa pui intrebarile relevante, sa arati care sunt dorintele si sugestiile tale in timp util. Pastreaza-ti casnicia in topul primelor 3 obiective pe termen lung si invata sa jongelezi cu cei trei C pe parcursul vietii: **Casnicie, Cariera, Copiii (sau Casa)**".

Sunteti pregatiti pentru a va intemeia o familie?

Cristina Calarasanu, psiholog la Centrul de Psihologie de Actiune si Psihoterapie Bucuresti (CPAP), sustine ca "Intrebarile cu privire la cum va fi copilul meu apar foarte de timpuriu si capata diferite forme pana la cuplul care isi va pune impreuna anumite intrebari. "La nastere", explica ea, "bebe are deja o istorie. Aceasta istorie este a tatalui si a mamei sale, a familiilor din care provin ei, a intalnirii lor, a povestii lor de iubire, a dorintei lor de a avea un copil sau a "intamplarii" prin care micutul a ales sa apara pe lume. Dar si a viselor, temerilor, frustrarilor, suferintelor, ingrijorarilor, credintelor, obiceiurilor si traditiilor din societatea in care se naste. Apoi la maturitate in cuplu apar nenumarate intrebari:

- Suntem pregatiti pentru un copil?

- Vom fi niste parinti buni?

- Vom sti cum sa-l educam cel mai bine?

- Cum va fi copilul nostru? Va reusi el sa intruneasca asteptarile noastre?

- Cu cine va semana el?

- Cum va fi camera lui?

- Cum il va chema?

- Cum am fost noi cand eram copii?

- Vom semana cu parintii nostri? Vom repeta aceleasi "greseli" pe care le-au facut ei?

- Veti accepta ajutorul familiei (al bunicilor)?

- Care este relatia dintre tine si parintii tai? Dar dintre tine si cei ai partenerului tau?

- Care este opinia ta fata de bataie? Cum il vei disciplina?

- Ne vom creste la fel copilul indiferent ca e baietel sau fetita? II vom impune aceleasi reguli de conduita? Vom avea aceleasi asteptari de la el?

"Unii dintre viitorii parinti merg si mai departe cu gandul, anticipand si o directie, un traseu clar conturat al copilului, proiectand dorintele, nevoile, nemultumirile lor asupra copilului ce va veni", explica Cristina Calarasanu.

Intrebari din zona dragostei pe care orice barbat si le pune

Toti barbatii isi pun intrebari in momentele importante ale relatiei lor, pentru a decide daca merg mai departe sau pun capat relatiei.

La prima intalnire

- Cum este in pat? Daca nu ajung in pat cu ea in seara asta, intalnirea se va termina destul de repede ca sa ma mai pot intalni si cu prietenii?

- Dar… voi ajunge in pat cu ea in seara asta?

- Poarta un sutien supermiraculos sau sanii ei sunt incredibili?

- Ma considera amuzant?

- Sa ii spun ca i-a ramas o bucatica de salata pe dinti sau sa sper ca se va duce inainte ca ea sa se uite in oglinda si sa considere asta o monstruozitate?

- Intotdeauna isi pune asa de mult machiaj?

- Momentele de liniste reprezinta de fapt stangacia sau un semn ca nu are nimic de spus?

- O eventuala urmatoare intalnire isi merita banii si timpul?

Inainte de a deveni ceva serios

- Sigur vreau sa renunt pentru ea la alte potentiale intalniri?

- Voi fi mandru sa o prezint familiei si prietenilor?

- Tipa pe care o intalnesc tot timpul la sala pare sa fie interesata de mine, deci serios, sunt intr-adevar gata sa renunt pentru ea la altele?

- Prietenii mei o vor placea?

- Va fi distractiva o vacanta lunga numai cu ea?

- Peste vreo sase luni voi considera ramarcile ei fermecatoare de acum, drept lucruri enervante?

- Dupa un timp ma voi putea gandi la eventualitatea unei casatorii cu ea?

Inainte de casatorie

- Imi place cum stau lucrurile acum, va schimba ceva casatoria?

- Pe perioada pregatirilor de nunta se va stresa si va deveni suparatoare?

- Va arata la fel de mare ca si mama ei acum?

- Voi face fata familiei sale, cam nebune, pentru tot restul vietii mele… ea va face fata familie mele?

- Va fi o mama buna?

- Acum lucreaza si ea, dar voi castiga suficienti bani ca sa o pot intretine si pe ea si familia daca va fi nevoie?

- Voi mai avea sansa sa petrec timp si singur?

- Sunt sigur ca pot conta pe ea in situatiile critice?

- Voi putea fi fericit fara sa mai fac sex si cu o alta femeie pentru tot restul vietii?

Femeile isi pot salva relatia?

Printre barbati circula o teorie conform careia sansele de reusita ale unei relatii depind extrem de mult de femeie! Adevar sau un simplu mit?

Oare de ce le place barbatilor ca de fiecare data sa puna tot greul pe umerii nostri? Orice relatie implica doi oameni, asa ca, de ce ar fi doar femeia responsabila pentru orice lucru rau se intampla? Probabil ca aceste intrebari vor ramane vesnic fara raspuns, insa noi ne-am hotarat ca astazi sa dezbatem aceasta problema, sperand macar sa ne apropiem de adevar. Am stat asadar de vorba cu psihologul Simona Mihai si iata in continuare, concluziile la care am

ajuns impreuna.

Sansele de reusita ale relatiei – in mainile femeii?

„Gandind practic, sansele de reusita ale unei relatii stau in mainile amandurora, in mod egal. De cand se cunoaste notiunea de cuplu, adica dintotdeauna, o relatie este compusa din doua persoane, asa ca este imposibil ca femeia sa ‚taie si sa spanzure'. Barbatul este la fel de responsabil pentru bunul sau raul mers al relatiei. Totusi, daca stam sa analizam dintr-un alt unghi, femeile au de cele mai mule ori, misiunea de a-i echilibra pe partenerii lor, de a-i readuce cu picioarele pe pamant atunci cand, sa spunem, devin prea visatori. Daca voi numiti asta responsabilitate asupra relatiei, atunci da! Femeile sunt responsabile pentru ceea ce se intampla in interiorul cuplului!", spune psihologul.

Cum iti poti salva relatia?

„Singurul mod in care o femeie are posibilitatea de a-si salva relatia cu partenerul este sail tina de la bun inceput in frau. De multe ori barbatii, mai imaturi fiind decat femeile, tind sa calce stramb. Nu ma refer neaparat la a-si insela partenera, ci la a lasa lucrurile sa decurga de la sine, catre o destinatie posibil nu tocmai placuta. Aici intervine femeia. Stiai ca noi suntem mereu partea mai cerebrala a relatiei? Este foarte important ca tu, ca femeie, sa stii sa iti tii partenerul in frau, inca de la inceputul relatiei. Trebuie sa stii extrem de bine ce iti doresti, iar daca asta nu se poate intampla chiar intotdeauna, este necesar sa ai capabilitatea de a-i lasa impresia ca esti sigura pe tine. Pentru asta insa, ai nevoie de mult tact. E foarte usor sa cazi dintr-o extrema in cealalta. Chiar daca stii intotdeauna ce iti doresti si esti mereu sigura pe tine, nu uita totusi sa fii femeie. Multe dintre noi au tendinta de a uita ce inseamna feminitatea, din simpla dorinta de a detine controlul. Oricat de mult s-ar fi schimbat vremurile, barbatii au totusi nevoie de o femeie alaturi. Intr-adevar, o femeie care stie ce vrea, dar sa fie femeie si sa nu-si piarda din sarmul caracteristic.", explica psihologul Simona Mihai.

Parerea mea sincera? Totul depinde de amandoi in aceeasi masura. Bineinteles ca exista si cazuri mai speciale in care ea este mai responsabila decat el pentru ceea ce se intampla in cuplu. Sau, de ce nu, viceversa. Totusi, daca este sa vorbim de cazuri la general, cred ca raspunsul este unic.

Nu uita sa ai o viata a ta!

Intr-o lume perfecta, toate femeile s-ar naste cu abilitatea de a-i intelege pe reprezentantii sexului opus: ce gandesc barbatii, de ce gandesc si de ce fac anumite lucruri complet nepotrivite in unele situatii.

Femeile – obsedate de control?

Din pacate insa atat pentru noi cat si pentru ei, nu traim intr-o lume perfecta! Aproape toate, indiferent daca ne place sau nu sa recunoastem, ne petrecem majoritatea timpului intrebandu-ne ce anume gandeste barbatul de langa noi, incercand sa-i ghicim sentimentele, sperand ca va suna atunci cand a promis ca o va face si analizandu-i fiecare reactie. Aceasta confuzie permanenta nu face altceva decat san e provoace o stare continua de nesiguranta. Cautand mereu asigurarea ca totul va fi bine, riscam san e trezim stand agatate de un barbat si sperand ca el ne va face sa ne simtim in siguranta. Traim cu senzatia ca daca vom ramane in preajma lui indeajuns de mult, nelinistea noastra va disparea. Ca sa nu mai vorbim despre tendinta femeilor de a crede ca daca nu-si scapa nici o secunda partenerul din ochi, acesta nu le poate insela. Stii si tu ca genul asta de gandire este total gresit! Securitatea pe care toate o cautam intr-o relatie poate fi obtinuta intr-un singur fel: construindu-ne o incredere in noi insene bine pusa la punct.

Povestea mea

Sa-ti spun prin ce am trecut eu acum ceva timp. Eram implicata intr-o relate cu cineva de aproape un an de zile. Faceam toate greselile pe care ti le-am enumerate mai sus, fara nici o exceptie. Nuu realizam cum as putea sa incerc sa-mi construiesc o viata a mea, atata timp cat tot ce vedeam in orice moment era el… noi! Tot ce imi doream era sa imi petrec tot timpul liber impreuna cu el! La un moment dat ajunsesem pe cale sa il pierd, iar atunci am inecput sa realizez cat de mult greseam incercand sa-l controlez in permanenta. Simteam cum se indeparteaza de mine datorita comportamentului meu ridicol si nu stiam ce as putea face pentru a remedia situatia si pentru a duce relatia dintre noi pe un fagas bun!

Cum am procedat

Am apelat la ajutor specializat, stand de vorba despre asta cu o buna prietena de a mea care este psiholog. In primul rand, m-a incurajat spunandu-mi ca fiecare zi este o noua sansa pentru a o lua de la inceput. Si-a dat seama ca ma simteam coplesita de faptul ca mi-am dat seama cat de

mult gresisem in ultimul an, iar acum vroiam sa reediez totul dintr-o data, dar mi-a repetat la infinit ca pot sa o fac si ca momentul oportun este acum! M-a facut sa inteleg ca nu ma schimb pentru un barbat anume, ci o fac pentru mine, pentru viitorul meu. Stii ce am aflat? Ca mi-am lasat toata viata condusa de emotii, atunci cand ar fi trebuit sa le las la o parte si sa gandesc rational. Iar asta bineinteles ca nu insemna sa iau telefonul si sa-l constrolez ori de cate ori nu era langa mine. Decat sa ai un comportament destructive, mai bine inti canalizezi energia in lucruri pozitive menite sa consolideze relatia de cuplu. Facand asta, vei reusi sa scapi de sentimenul permanent de nesiguranta.

Sfaturi practice

Stii ce poti face? Spre exemplu, iti poti umple viata cu lucruri care iti fac cu adevarat placere. De obicei, ne agatam de un barbat asteptand ca el san e completeze viata, atunci cand in realitate noi suntem singurele ce au puterea de a face acest lucru. Esti o femeie frumoasa, inteligenta, amuzanta, talentata, captivanta si ai atatea lucruri de oferit, incat el ar trebui sa se simta norocos pentru ca te are in viata lui. Daca te simti nesigura si incerci sa iti petreci tot timpul alaturi de el, problemele nu vor disparea de la sine ci dimpotriva. Este important sa te concentrezi asupra vietii tale, asupra lucrurilor benefice pentru tine! Ai grija de sanatatea ta mancand sanatos si facand sport. Fa tot ce iti provoaca placere: danseaza, uita-te la filme, calatoreste, fa-ti mereu prieteni noi si intretine relatiile cu ei! Invata cat de mult poti! Trebuie sa stii ca a face o prioritate din bunastarea vietii tale este cel mai important lucru!

Cand cearta degenereaza in reprosuri si cuvinte grele

Vi se intampla des ca o simpla discutie in contradictoriu sa degenereze intr-un scandal monstru? Afla care sunt remediile!

Exista multe motive pentru care fericirea unui cuplu ajunge sa fie umbrita de certuri din ce in ce mai dese si cuvinte urate pe care el i le adreseaza ei si viceversa. Imi aduc aminte de o relatie pe care am avut-o in trecut. Totul a inceput foarte frumos si a ramas asa pentru ceva

timp. Pana cand, fara sa ne dam seama cand anume si din ce motiv, ajunsesem sa ne petrecem tot timpul certandu-ne si reprosandu-ne reciproc diferite lucruri. Nu, povestea noastra nu a avut happy ending, deoarece nu am stiut cum anume trebuie sa procedam pentru a ne ridica din nou pe linia de plutire. Am suferit amandoi atunci cand relatia s-a terminat, dar cale de intoarcere nu a mai fost din pacate. Tocmai de asta, imi doresc sa nu treci si tu prin aceeasi experienta! Am discutat cu psihologul Elisabeta Ilie de la Cabinetul Individual de Psihologie „Elisabeta Ilie" si iata concluziile la care am ajuns impreuna.

Impactul neintelegerilor asupra cuplului

„Neintelegerile dese in cadrul unui cuplu arata faptul ca in acea relatie sunt probleme nerezolvate. Membrii cuplului nu comunica eficient si nu trateaza problema concentrandu-se pe identificarea cauzelor, gasirea si aplicarea solutiilor, ci pe gasirea unui vinovat. Acest lucru nu face decat sa mentina o atmosfera tensionanta in cadrul cuplului. Neintelegerile dese duc la instalarea barierelor intre memebrii cuplului, distantare afectiva, cedarea nervoasa a membrilor.", explica specialistul.

Care sunt riscurile la care va supuneti?

Riscurile principale, pe care psihologul le-a identificat pentru tine, sunt:

- cuvintele se spun foarte usor, dar se uita extrem de greu. Daca arunci o ploaie de cuvinte urate atunci cand esti suparata, celalalt le va tine minte. Si pana la urma, tine minte ca trebuie sa ai o constanta in modul in care iti tratezi partenerul: daca ii spui cuvinte frumoase, il faci sa creada ca este un om deosebit, iar atunci cand esti suparata il faci sa se simta ultimul om... nu va sti care este parerea ta reala despre el. Scade increderea partenerului in tine.

- problemele tratate cu reprosuri nu se vor rezolva. Reprosurile nasc alte probleme.

- daca partenerul primeste dragostea din partea ta prin cuvinte – in momentul in care ii adresezi cuvinte grele, reprosuri, va fi foarte afectat.

Motive pentru care ajungeti sa va certati

- puterea exemplului – modelul s-a copiat din familie, prieteni, persoane semnificative;

- este o modalitate de descarare – multe persoane, dupa ce ii spun tot ce au de zis partenerului, deja considera ca problema nu mai exista, cand de fapt celalalt are cu cel putin o problema in plus;

- in urma unor certuri se pot vedea unele schimbari pe termen scurt. Pe termen lung, certurile nu fac decat sa slabeasca relatia;

- este foarte usor sa gasim un vinovat, este foarte greu sa acceptam faptul ca la problema am contribuit si noi. Este foarte important aici de stiut faptul ca daca la aparitia problemei au contribuit ambii membri, la rezolvarea ei, tot amandoi trebuie sa participe.

Sfatul psihologului

In final, am rugat-o pe Elisabeta Ilie sa iti ofere o serie de sfaturi practice pentru momentele

mai grele pe care tu si partenerul tau le traversati sau poate ca le veti traversa la un moment dat.

- abordeaza problema atunci cand estii calma, linistita, cand consideri ca poti sta de vorba cu partenerul. Daca discuti atunci cand esti foarte nervoasa, ai toate sansele ca discutia sa devina o cearta plina de reprosuri si de cuvinte grele.

- priveste problema avand in vedere cauze, solutii. Nu o aborda pentru a-l invinovati pe celalalt.

- trateaza problema cu intelegere, acceptare, toleranta. Chiar daca celalalt a contribuit mai mult la nasterea problemei, cine stie, poate vor fi probleme la care tu vei contribui mai mult. Si pana la urma, daca iti iubesti partenerul, e bine sa stii ca si el este om si poate gresi.

- daca nu reusesti sa rezolvi problema cu partenerul, poti contacta un specialist – certurile nu fac decat sa complice lucrurile.

- vorbeste cu partenerul despre problema (comportamentele, faptele care v-au suparat) – nu transforma discutia in relizarea un portret negativ al celuilalt!

M-am maritat cu mama mea!

Se spune ca femeile au tendinta de a cauta in partenerii lor ceea ce au vazut in comportamentul tatalui. Sa fie doar tata un model pentru viitorul meu sot sau ar putea fi si... mama?

Tot din batrani am auzit si ca in general fetele tind sa fie mai apropiate de tatii lor decat de mame. Ei bine, mie nu imi place sa ma ghidez dupa lucririle spuse la general. In plus, stim toate ca exista si exceptii. Eu imi iubesc la fel de mult ambii parinti, insa trebuie sa recunosc ca dintotdeauna am fost foarte apropiata de mama. Normal ca si tata e parte integrata din viata

si sufletul meu, dar mama a fost intotdeauna cea care a aflat prima ce se intampla in viata mea, ce framantari sau sentimente ma incearca. Inseamna oare lucrul acesta ca imi voi cauta partenerul ideal ghidandu-ma dupa ceea ce am vazut la mama? Stiu ca suna ciudat, dar este o problema care merita dezbatuta.

Povestea mea

Parerea mea este ca orice om se ghideaza in viata dupa ceea ce a vazut si a trait in familie inca din copilarie. Aici ma refer atat la lucrurile bune, cat si la cele mai putin bune. Sa-ti spun spre exemplu, ce imi place mie la casnicia alor mei, lucru care as vrea sa se transmita mai departe si in relatia mea cu viitorul meu sot. Ador faptul ca parintii mei sunt un cuplu modern, chiar daca sunt amandoi trecuti de prima tinerete. Tata nu e genul de om caruia sa ii placa sa iasa in oras si sa aiba multi prieteni. Mama insa, este exact opusul. Amandoi se bucura de ceea ce le place. Tata petrece mult timp acasa, in fata televizorului sau a calculatorului, in timp ce mama petrece mult timp alaturi de mine si prietenii mei, ai nostri. Asta nu i-a indepartat niciodata. Se iubesc enorm si chiar daca fiecare are si o viata a lui, in care se „indeletniceste" cu lucrurile care ii fac placere, isi gasesc timp unul pentru celalalt si dupa 25 de ani de casnicie sunt foarte fericiti! Poate asta este motivul pentru care eu simt ca nu as suporta sa fiu casatorita cu un barbat care sa imi dicteze ce sa fac si care sa nu imi permita sa ma bucur de lucrurile care poate mie imi fac placere, iar lui nu. Asta am invatat de la tata. Ideea este ca acest comportament i-a fost indus tatei in timp, de catre mama. Si atunci inseamna ca imi caut un barbat cu un comportament asemanator cu al mamei, nu?

Cautam in partener ceea ce vedem la unul din parinti?

Psihologul Simona Mihai spune ca „este normal ca orice om sa isi construiasca valorile in functie de mediul in care a crescut si s-a dezvoltat, de registrul in care a fost educat. Intotdeauna iti vei dori sa regasesti in partenerul tau toate calitatile parintilor tai si partile bune ale relatiei dintre ei, asa cum vei fugi intotdeauna de lucrurilre mai putin placute pe care le-ai trait in cadrul familiei. Toata maturitatea noastra este foarte mult influentata de perioada copilariei si de lucrurile pe care le-am trait si experimentat in acesata perioada. Nu cautam doar calitatile tatalui sau ale mamei, ci le cautam pe ale amandurora."

Pentru femei despre ce nu le place barbatilor

Oare ce nu le place barbatilor la noi, atunci cand vine vorba despre sex? Toate am vrea sa stim raspunsul la aceasta intrebare!

Nu-i asa ca ar fi super sa stim ce nu trebuie sa facem in materie de sex pentru a-i multumi pe partenerii nostri? De cele mai multe ori barbatii nu ne spun ce ii deranjeaza la noi, ci aleg sa nu mai raspunda la telefon, fara nici un fel de explicatie. Cred ca acest tip de comportament face parte din gena masculina. Si atunci ce e de facut? Singurul lucru care ne ramane este sa intuim ce nu le place, sa tinem cont de aceste lucruri si sa evitam sa le includem in felul nostru de a fi.

Psihosexologul Jeni Chiriac de la Clinica TerapiaM ne-a ajutat sa identificam cateva din cele mai importante lucruri pe care barbatii nu le agreeaza la partenerele lor. Iata in continuare care sunt acestea.

Femeile fara initiativa

Nu sta in expectativa, nu astepta ca el sa faca totul. Adesea barbatilor le place initiativa, creativitatea si o partenera mai activa care sa le vina in intampinare. Arata-i ca vrei sa faci sex cu el la fel de mult cum vrea el sa faca sex cu tine!

Femeile fara tandrete

Acele partenere care se asteapta ca toate sarutarile sa fie doar pentru ele. Va suna cunoscut? “Un pupic pe frunte, unul pe nas… doar pentru ele! Barbatul sa munceasca daca doreste sex”. E placut si pentru un barbat ca o femeie sa il sarute, sa il mangaie si sa se joace cu el.

Femeile care uita ca si barbatii au nevoie de atentie

Fii sensibila fata de partenerul tau! Invata din relatia cu tine insati! Asa cum iti place tie sa fii rasfatata si lui adesea i-ar placea sa fie rasfatat! Daca iti place sa ai un barbat atent langa tine, atunci incearca sa fii si tu la fel.

Femeile egoiste

Exista credinta ca barbatul se ingrijeste de propria placere si ca intotdeauna el iese castigator cand este vorba de o partida de sex! Oare?! Exista barbati care ejaculeaza fara sa simta neaparat si placere. Si barbatii au nevoie de tandrete!

Femeile care mimeaza

Nu iti induce partenerul in eroare! Ce castigi daca te ascunzi? Un sex la minut? Atunci de unde mai avem pretentia ca vrem parteneri tandri, atenti, grijulii?

Femeile mute

Daca nu iti permiti sa te manifesti, partenerul tau nu are de unde sa intuiasca ce iti face placere si ce nu! Ritmul respiratiei, gemetele pot fi indicatori utili! Ajuta-l sa te faca sa te simti bine! Si de tine depinde in egala masura!

Femeile monotone = plictiseala

Adesea rutina poate fi un dusman din umbra. Nu o lasa sa se simta ca la ea acasa. Noi costumatii, un nou parfum, o fantezie! Tine focul pasiunii aprins! Cauta mereu ceva cu care sa iti surprinzi partenerul!

Femeile rigide in gandire vis-a-vis de sex

Se pare ca expresia cu "doamna pe strada si prostituata in pat", se potriveste cu realitatea. Receptivitatea la nou, deschiderea spre a experimenta sunt calitati dorite de barbati adesea. Multi barbati au imaginatie in ceea ce priveste sexul. Aproape 100% isi doresc sex oral de la partenera lor, un bun procent din acestia isi doresc sa faca sex oral partenerei. Multi vor pozitii diferite, practici diferite, etc. Adesea ei se pot simti vinovati pentru ca au aceste fantezii.

O femeie care nu zice cand vrea sex

Fiecare dintre noi resimtim nevoia de afectiune, de contact intim. Adesea ca femei ne reprimam aceste impulsuri poate din prisma unei credinte irationale conform careia “nu se cade sa ne dorim sa simtim placere, sa cautam placerea” in relatie cu partenerul nostru. Este oare o rusine sa recunoastem fata de noi si implicit fata de partener nevoia de placere carnala ca expresie a sublimei iubiri!? Ramane ca fiecare dintre noi sa ne raspundem la aceasta intrebare.

- Ce crezi tu ca nu le place barbatilor la noi... in materie de sex?
- • Unul din acele multe lucruri...
- 14 August 2008 23:11
- • ramonsita

Cristal

Membra din: 17/06/2008
Posturi: 2
Zodie: Leu
Data nasterii: 11 August

- ...este faptul k suntem retrase in materia unei relatii intime...si asta pt k avem diferite retineri sau complexe, multi dintre barbati chiar nu inteleg o femeie complexata.
Faptul k vorbim foarte mult si facem mult mai putin, insa din pacate insa noi nu vedem asta.(doar suntem femei, ceea ce ei nu prea inteleg)
Ce cred eu ca ii mai deranjeaza este de multe ori simplul fapt ca iii cocolosim prea tare, iar unii se simt chiar sufocati, iar carora le dai libertate si toate cele se simt neglijati...:(
Bine si acum depinde si de barbat ce ii place si ce nu-i displace...
- • exista retete?
- 14 August 2008 23:22
- • JeniChiriac

Expert Feminis.ro

Membra din: 23/07/2008
Posturi: 31
Data nasterii: 30 Noiembrie

- raspuns: nu exista retete universal valabile
este indicat sa iti cunosti partenerul
in acelasi timp, pe baza experientei personale, sa incepi sa "vezi" dincolo de "perdeaua" subiectivismului din tine ca femeie.
un prim pas ar fi sa te identifici cu el, pentru cateva momente sa gandesti, sa simti, sa vezi lumea prin ochii lui si nu neaparat pentru a-i gasi circumstante atenuante, ci pentru a gasi repere comune de comunicare, pentru a vedea dincolo de credinte, prejudecati, experiente amoroase nereusite etc.
fiecare dintre noi suntem unici!
nu trebuie decat sa va descoperiti reteta secreta!
veti fi mai puternice in relatie cu ceilalti!
- •
- 15 August 2008 11:08
- • gabidari

Diamant

Membra din: 02/03/2008
Posturi: 515
Locatie: iran
Zodie: Rac
Data nasterii: 17 Iulie

- la mine personal nu sint probleme ,insa ceva nu ii place sotului meu..si anume ca eu as vrea sa o fac zilnic,si el nu prea are chef zilnic, cica e obosit, stresat, asa ca ,dupa el ajunge si de 3-4 ori pe saptamina.

[img]http://tickers.TickerFactory.com/ezt/t/wgWOUGu/weight.png[/img]
- •
- 15 August 2008 14:07
- • andreea_petra

Rubin

Membra din: 23/06/2008
Posturi: 395
Locatie: Cluj-napoca
Zodie: Fecioara
Data nasterii: 26 August

- Un barbat isi doreste sa aiba in pat o femeie care sa stie sa prea initiativa si mai ales sa sti ce, cand si cum sa o faca , desigur ca femeile care stau si asteapta sa se intample nu sunt de dorit...asa ca trebuie sa ne documentam si noi si sa indraznim mai mult :)
inchid ochii si visez la insula mea pustie...esti si tu acolo si ma privesti...

- • Mai Gabidari,
- 24 August 2008 19:08
- • vanghelis007

Turcoaz

Membru din: 28/07/2008
Posturi: 78
Locatie: Ploiesti
Zodie: Fecioara
Data nasterii: 11 Septembrie

- Mai Gabidari, vine omul obosit de la munca si tu taberi pe el ca un cocos.Mai multa decenta, te rog.
Un mosulica, se insoara cu o pustoaica.Ea dupa noapte nuntii:
-A fost minunat!Se face des treaba asta?
-Da, copila mea.Unii depravati o fac si de doua ori pe an.

- •
- 26 August 2008 09:40
- • gabidari

Diamant

Membra din: 02/03/2008
Posturi: 515
Locatie: iran
Zodie: Rac
Data nasterii: 17 Iulie

- ***Citat de la* vanghelis007*:***

Mai Gabidari, vine omul obosit de la munca si tu taberi pe el ca un cocos.Mai multa decenta, te rog.
Un mosulica, se insoara cu o pustoaica.Ea dupa noapte nuntii:

-A fost minunat!Se face des treaba asta?
-Da, copila mea.Unii depravati o fac si de doua ori pe an.

Ce sa fac asa sint eu!!!!!sint odifnita si pusa pe shotii mai tot timpul!!!
Mi-a placut glumita ta!
[img]http://tickers.TickerFactory.com/ezt/t/wgWOUGu/weight.png[/img]
- • Dear Jeni
- 26 August 2008 13:29
- • vanghelis007

Turcoaz

Membru din: 28/07/2008
Posturi: 78
Locatie: Ploiesti
Zodie: Fecioara
Data nasterii: 11 Septembrie

- Am citit cu atentie postarea ta, si sunt de acord cu tot ce ai vorbit acolo de una singura.Intr-adevar:Nu exista retete sigure.Suzuki, a cumparat un ceai de plante(pe cand ceaiul de animale?) pentru picioare si l-a baut din greseala.De atunci nu mai are alergie.A scapat de limbrici.Ideia cu cunoasterea partenerului, mi se pare hotaratoare intr-o relatie.Suzuki, mergea prin parc.Cand vedea cate o femeie frumoasa, care statea cuminte pe banca, se apropia de ea si o intreba:
-Te cunosc de undeva?
Iar femeia, ii raspundea, indreptand andrelele catre el.Intr-o zi cand s-a apropiat prea tare de obiectiv si a pus intrebarea, a trebuit sa plece foarte repede cu raspunsul femeii infipt intr-una dintre partile moi ale spatelui.Acesta a fost un semn foarte sigur si sincer ca femeia aceea, era preocupata de intrebarea lui Suzuki, si nu a vrut sa lase lucrurile fara raspuns, chiar daca, uneori raspunsurile se dovedesc foarte dureroase pentru noi barbatii.De atunci Suzuki s-a apucat de atletism si reuseste sa fuga excelent.Mai mult decat atat, nu mai pune intrebari in parc, ci doar in autobuz, si asta cand este inghesuiala si nu se stie in mod saigur cine a vorbit.
Mi-a placut problema identificarii.Cea mai perfecta identificare, este atunci cand ea, poarta numewle barbatului, trewcand amandoi pe la ofiterul starii civile.Poti sa-ti dai seama de cat de bine merge identificarea, dupa graba cu care dau dupa aceea divort.
Si cu reperele comune de comunicare sunt de acord.Suzuki s-a intalnit cu ea.
-Eu merg cu troleul 202.
-Iar eu cu autobuzul 22.
Reperul comun, era Biserica, statie in care coborau amandoi.
Suzuki o intraba pe prietena lui Suzi:
-Tu esti Unica?
-Nu, eu sunt Jacobs.
- • Continuare
- 26 August 2008 15:05
- • vanghelis007

Turcoaz

Membru din: 28/07/2008
Posturi: 78
Locatie: Ploiesti
Zodie: Fecioara
Data nasterii: 11 Septembrie

- Am fost placut impresionat de propunerea pe care ati sugerat-o, cu privire le descoperirea retetei secrete.Prietenul meu Suzuki, s-a intalnit intr-o zi cu Suzi, pe vremea cand Suzi umbla prin lume si era debusolata.Adica, se indrepta spre nord, si ajungea in mod iremediabil spre sud, sau spre sud-vest.O data a nimerit chiar in Triunghiul Bermudelor.Intalnirea s-a produs insa intr-un parc , pe o banca, iar conditiile meteorologice, erau extraordinare:Nici prea cald, nici multa nebulozitate, nici vreun vant care sa sufle, incat sa-ti zboare pantofii din picioare.In aceste conditii optime, Suzi, a inceput sa-si puna planul diabolic in aplicare, cu un talent demn dew urmasii lui Machiaveli, sau de Walther Scoci.(Sau Scot).A inceput sa-si descopere incet si cu tenacitate reteta.Cand a ajuns la genunchi, Suzuki, i-a spus.

-Draga mea, opreste-te.
-De ce?- a intrebat ea cu nevinovatie.-Nu am nimic de ascuns fata de tine.
-Daca mai continui, sunt nevoit sa te iau de nevasta.,In felul acesta, vom imparti reteta ta secreta, impreuna.
-Continui.-a raspuns Suzi, stapana pe situatie.
-Accept, dar am o singura intrebare.Poti sa-mi spui si mie cum se fac baclavalele?

- Buna tuturor... cum este, daca ati fost intr-o asemenea situatie, viata dupa divort? Mai ales daca ti-ai iubit sotul... si nu mai exista nici o sansa de impacare.
- • divortul=sfarsit sau nou inceput?
- 07 Martie 2008 12:43
- • mrskhaan

Cristal

Membra din: 07/03/2008
Posturi: 1
Zodie: Gemeni
Data nasterii: 27 Mai

- O sa incep prin a-ti spune ca nu nimic nu este definitiv pe lumea asta. Poata suna prea "pretios", insa cred ca este doar realitate. Nu cunosc motivele pentru care s-a terminat casnicia ta, nici de ce consideri tu ca nu mai sunt sanse de impacare, dar, probabil ca ai tu motive intemeiate sa crezi asta. Pot sa iti spun insa de ce vad eu ca se termina casniciile si cum ajung oamenii sa se urasca, sa transforme viata de cuplu intr-un microiad in ca se balacesc cautand mii de motive pentru care celalalt e de vina.

El/ea m-a inselat = el/ea a vrut/ a cautat/ a gasit pe altcineva;
el/ea m-a inselat = el/ea nu este asa cum mi-a promis, asa cum m-a lasat sa sper/sa vad/ sa simt;
el/ea nu ma respecta = nu stie ce vreau/ ce simt/ ce sau unde ma doare/ imi critica prietenii/ imi desconsidera munca/ nu apreciaza ce si cat fac pentru el/ea/casa/masina/copii;
el/ea nu vorbeste cu mine;
etc.

Nici unul dintre cuplurile care au ajuns la divort nu pot sa identifice momentul exact al

revelatiei ca el/ea nu mai corespunde asteptarilor, dorintelor, sperantelor, promisiunilor. Nici unul dintre partenerii cuplului nu se detaseaza de situatia aia crancena care ii mananca si ii distruge. Oare cum o fi lumea vazuta prin ochii celuilalt? Oare e asa de grav ca nu e suficient de sarata supa asta?

Oricum, nu mai conteaza pentru ca am ajuns la divort, si gata, lumea s-a sfarsit!!!!! El/ea m-a parasit/m-a determinat sa il parasesc!!!!!!!!!!
Si eu ce fac acum?
Ma razbun pe restul populatiei de sex opus, ca oricum am inima zdrobita si sunt toti/ toate la fel?
Ma incui in casa/in calculator? Ma plang tuturor de cat de victima sunt? De tocmai mie mi s-a intamplat asta?

Sau as putea incerca sa vad, sa inteleg de ce s-a intamplat asta. Unde m-am transformat din print/printesa in dusman? Omul pe care l-am iubit (si poate il mai iubesc inca) cu este el/ea de fapt? Cu cine am impartit masa si patul? Persoana care a trait langa mine, a carei piele avea un parfum, o atingere unice, care obisnuia sa umple casa cu rasul sau, de ce a incetat sa mai rada?

Sa fie vina mea? A lui/ei? Iar ma intorc la inrebarea care sfredeleste si creierul si inima. Si ce-ar fi daca as exclude vina? Si m-as gandi ca in povestea asta e implicat altcineva? Oare ce sfaturi i-as da?
Oare omul de care tocmai am divortat poate sa fie in continuare bun/frumos/destept/iubitor/tandru? Categoric poate, de regula cu altcineva. Dar cu mine mai poate? Si eu mai pot, mai vreau?
Poate mai vreau, dar am divortat.
Si prietenul/preietena cel/cea mai bun/buna tocmai mi-a povestit cum a vazut el/ea toate magariile pe care a trebuit sa le suport. Si mama, tata, fratele, sora cu siguranta ar lua in calcul foarte serios internarea mea intr-un azil, ca doar trebuie sa fii complet nebun/nebuna sa revii la omul cel rau care te-a facut sa suferi asa de mult si care i-a facut si pe ei sa sufere asa de mult, ca tu esti puiul lor. Si oricum nu le prea placea, ca era prea...sau nu era destul de...

Pana la urma alegerea iti apartine in totalitate. Sansele de impacare exista in masura in care le dai si tu posibilitatea sa existe. Iar daca relatia s-a incheiat, este evident ca nu are nici un rost sa o reiei. Insa poti incepe una noua, in care si tu si el/ea va cunoasteti mai bine si potentialul de iubire si potentialul de ura (ca doar ati trecut printr-un divort deja). Supa reincalzita nu mai are acelasi gust. Dar nimic nu te impiedica sa faci una noua, pentru ca sunteti cu siguranta altfel acum amandoi.
Si daca nu sunteti, pentru ca unul dintre voi a ramas prins in partea cu ura, ei, din nou ai raspunsul.

- • Dincolo de raspuns la intrebare
- 09 Martie 2008 20:48
- • florinica

Cristal

Membra din: 07/03/2008
Posturi: 7
Zodie: Capricorn
Data nasterii: 12 Ianuarie

- Mrskhaan, nu as fi crezut in veci ca voi ajunge pe forumuri sa scriu intrebari si sa raspund... iti multumesc de mesaj, foarte clar si concis, foarte adevarat... insa cu tot mersul inainte dupa divort, ramane durerea. Sper ca timpul va rezolva multe.
- •
- 17 Martie 2008 09:33
- • singurica

Cristal

Membra din: 17/03/2008
Posturi: 1
Zodie: Capricorn
Data nasterii: 03 Ianuarie

- Daca descoperi viata dupa divort, anunta-ma si pe mine. Sunt intr-o situatie disperata de singuratate, chiar daca eu am ales sa renunt la aceasta casnicie. Mi-am distrus viata si tineretea langa un om care nu merita, iar acum stau si ma acuz ca am continuat prea mult aceasta relatie si nu mai am incredere in oameni. Am nevoie sa discut cu cineva care este in aceeasi situatie sin intelege despre ce vorbesc, nu de persoane care dau sfaturi numai ca sa se afle in treaba
- • Cum continuam. Raspuns pentru singurica
- 17 Martie 2008 15:19
- • florinica

Cristal

Membra din: 07/03/2008
Posturi: 7
Zodie: Capricorn
Data nasterii: 12 Ianuarie

- Singurica, si mie mi-ar face mare placere sa stam de vorba, la mine situatia este un pic aparte, el m-a parasit brusc si nici pana azi nu stiu exact de ce a plecat... decat ca mi-am dat seama ca nu era de el casnicia, cel putin nu acum si nu cu mine. Viata dupa divort nu poate cu adevarat sa inceapa pana nu treci prin tristete si furie... sunt doua sentimente esentiale ca sa te eliberezi. Eu m-am invinovatit multa vreme singura, pana am realizat ca asa am fost mereu, pe mine m-am lasat pe ultimul loc si asta nu l-a tinut langa mine si nici nu l-a facut sa ma respecte, ba dimpotriva.

Cum sa continui? Sunt concluzii la care am ajuns pe parcurs, dupa ce am scris primul post pe forumul asta...
1. Enerveaza-te pe el, pana realizezi ca nu merita nervii tai. Te va linisti.
2. Uita-te la pozele cu voi doi si desi vei regreta vremurile "bune", constientizeaza ca s-au dus si ca poate nu au fost chiar atat de bune.
3. Iesi: cu prietenii, cu familia, cu amici de la lucru, singura daca ai chef. Eu am bantuit magazinele cu o satisfactie imensa ca ma pot intoarce acasa plina de sacose, dupa ce m-am dus cu prietenele mele la filme proaste siropoase.
4. Concentreaza-te pe ceva ce iti place. La mine este munca de la birou si, in timpul liber, procedurile cosmetice corporale.
5. Pleaca in vacanta. Eu am patru propuneri ferme de vacanta pana acum si stii ce? Ma voi duce in toate, adica nu voi mai face doar un concediu vara ca atunci cand eram casatorita, ci

voi merge in 4 mini-vacante, toate in afara tarii!
6. Redecoreaza-ti casa, daca poti si daca ti-ai mai dorit macar o data lucrul asta dar ai renuntat... Eu ma pregatesc de santier si ma bucur imens ca voi face si pasul asta.
7. Nu uita ca daca nu te pui tu pe primul plan, nimeni nu o va face niciodata, exceptand-o poate pe mama ta.
Stiu ca nimeni nu isi doreste o asemenea libertate, dar daca tot a picat peste noi, ce ar fi sa profitam, tinand cont si de toate invatamintele acumulate pana acum?
Sunt inca multe momente de durere, dar incet-incet, ma adun si am momente cand reusesc sa ma bucur, cum ti-am spus si mai sus. Este greu, dar daca a aparut deja o raza de soare pe strada mea, sper ca la un moment dat va rasari un soare plin... chiar si cand ma mai apuca tristetea - dar este o tristete care tine tot mai putin si parca nu mai este atat de intensa.
Acest mesaj a fost editat de 3 ori.
Ultima editare: Luni, 17 Martie 2008 15:23.

- • singuratate
- 25 Aprilie 2008 14:48
- • simi2008

Cristal

Membra din: 25/04/2008
Posturi: 4
Data nasterii: 30 Noiembrie

- Sunt de acord cu ce ai spus. Tr sa urmezi toate etapele unei despartiri. Tr sa vb despre asta, sa te descarci. Eu nu am trecut printr-un divort ci printr-o despartire foarte dureroasa. Simt si acum dupa ani de zile ca mi-am pierdut ani din viata cu el, ca de ce am stat cu el, cum de nu am vazut cum se comporta cu mine, ma invinovatesc. Am si acum excese de furie si am enervez. Vad in ceilalti barbati pe el. Nu mai am incredere in barbati. Tr sa plangi, sa te descarci, sa lasi furia sa se manifeste. Eu acum ma duc la psiholog si tot nu am reusit sa ma vindec. De cateva saptamani ma duc la biserica si ma rog, sa imi gasesc linistea sufleteasca, sa nu ma mai razbun pe toti barbatii pe care ii intalnesc, sa am incredere in ei, sa nu mai cred ca toti sunt la fel, ca toti mint, inseala si imi vor raul.
Eu am simtit atunci ca imi cade cerul pe mine, ca am facut cea mai mare greseala din viata mea ca am stat cu el. Cum am putut eu sa fiu cu el, de ce l-am iubit, de ce l-am crezut, de ce am facut ce a vrut el si alte intrebari fara raspuns. Am pierdut un an din facultate cu el si am luat si droguri. Asta e. Vreau sa cred ca a fost numai vina lui dar nu pot pentru ca si eu sunt de vina pentru alegerea mea. De fapt eu nu am stiut sa aleg.
Dragostea e ca o loterie, ca o ruleta ruseasca, trebuie sa risti.

- • Fii tare!
- 30 Aprilie 2008 11:47
- • florinica

Cristal

Membra din: 07/03/2008
Posturi: 7
Zodie: Capricorn
Data nasterii: 12 Ianuarie

- Simi, ai grija de tine si de sufletul tau, ca nu are nimeni altcineva. Pe lumea asta sunt oameni rai, pe care ii iubim si pentru care facem lucruri de care nu ne credeam capabile, bune sau rele. Insa ajungi la final, o doza de egoism nu strica, egoism in sensul bun al cuvantului. Nu te mai uita inapoi, trateaza experienta asta ca pe un episod care s-a terminat si nu are rost sa il aduci in restul serialului vietii tale. Ai invatat ceva, foloseste ce ai invatat. Vei vedea ca sunt pe lumea asta si barbati buni, care iti merita dragostea, fara sa ajungi la autodistrugere. Dragostea trebuie sa fie frumoasa, luminoasa, nu un chin.
Ai grija de tine....
- multumesc florinica
- 30 Aprilie 2008 17:45
- simi2008

Cristal

Membra din: 25/04/2008
Posturi: 4
Data nasterii: 30 Noiembrie

- Ai dreptate si iti multumesc pentru sfaturi. Timpul le rezolva pe toate. Sunt sigura ca o sa gasesc pe cineva care sa ma iubeasca. Trebuie sa imi deschid inima si sa fac ceea ce simt.
- Divortul poate fi un cosmar sau o binecuvantare, o trezire la viata pentru multe dintre noi. Cum si de ce? Raspunsul la astfel de intrebari este departe de a fi unul general valabil.
- 26 August 2008 22:09
- JeniChiriac

Expert Feminis.ro

Membra din: 23/07/2008
Posturi: 31
Data nasterii: 30 Noiembrie

- Cum si de ce? Raspunsul la astfel de intrebari este departe de a fi unul general valabil.

Fiecare dintre noi ne traim relatiile de cuplu intr-o maniera personala. Cand o relatie de 10 ani se termina si acest lucru te ia prin surprindere, este posibil ca o perioada sa simti ca viata ta nu mai are sens, ca tot acel rost de odinioara, acea incredere acum pierduta, erau date de relatia in sine, de acel barbat pe care il iubeai si credeai ca te iubeste. Si te trezesti in fata unui nou inceput!

Cati dintre noi fugim de inceputuri... de acele emotii, de acea nesiguranta, de reinvestirea cu incredere a unui nou partener?

Care sunt semnele rezistentei la schimbare: retragere in sine, sentimente de inadaptare, teama si depresie. Acestea dispar de la sine in cateva saptamani. In caz contrar, consultati un medic sau un psiholog.

"Face to face" cu un sentiment coplesitor de esec si infrangere...

Este o perioada de confruntare cu propriile greseli si slabiciuni; o perioada in care nemultumirile si cautarea vinovatilor se poate manifesta plenar. In ciuda credintei ca barbatii

sunt cei care isi revin mai repede in urma unei despartiri, studiile arata contrariul. Ele demonstreaza ca raportul este exact invers, inregistrandu-se un numar mai mare de barbati cu tentative de suicid si stari depresive cronice.

"Revenirea" dupa o despartire denota sensibilitate si fragilitate de ambele parti. Sansele in fata suferintei par a fi egale. Ceea ce difera este maniera in care fiecare dintre noi alegem sa facem fata acestei despartiri. Este adevarat ca exista diferentieri intre cel care este initiator si cel care este luat "pe nepregatite" de cele intamplate.

Adesea, drumul redescoperirii de sine se dovedeste a fi unul sinuos si dificil de parcurs.

De foarte multe ori, barbatii, din frica de singuratate, dupa afirmatiile psihologilor, ajung destul de rapid sa isi gaseasca o alta partenera. In cazul femeilor, lucrurile stau altfel. Ele ajung din ce in ce mai des sa "trateze" despartirea cu ajutorul psihoterapiei.

Primul pas spre schimbare il faci vorbind despre experienta ta, in incercarea de a da un sens, o noua directie vietii tale. Ranile unei astfel de despartiri uneori se inchid foarte greu. Aspiratiile tale sunt in concordanta cu modelul preluat din familie sau idealul creat pornind de la imaginea idilica a vietii de familie sau de cuplu.

Este de preferat sa realizezi ce anume reprezinta pentru tine viata de cuplu, pe ce se bazeaza nevoia ta de familie sau de apartenenta (ideea de "jumatatea ta"). Astfel poti evalua corect raporturile din cadrul cuplului, modul propriu de pozitionare vis-a-vis de celalalt.

Acest proces de "refacere" pentru unii este mai lung, pentru altii mai scurt. Important este sa stii ca se poate trece peste aceasta experienta. Poate fi foarte dificil, dar nu imposibil! Cu putin efort si cu ajutorul persoanelor din jurul tau si al psihologului, acest lucru este posibil.

Nu refuza acest suport. Acum mai mult ca niciodata este indicat sa nu te inchizi fata de tine insati si fata de cei care incearca sa-ti fie de ajutor. La prima vedere, incercarile celor din jur de a te ajuta iti pot parea neindemanatice, poate chiar dureroase, intruzive sau deplasate. Nimic mai adevarat.

Acest lucru se intampla pentru ca cei apropiati tie incearca sa te sprijine asa cum cred ei de cuviinta, din perspectiva lor. Conteaza ca exista acel ajutor, conteaza intentia, nu neaparat si maniera!

Este important sa constientizezi ca astfel de lucruri se intampla, ca nu esti singura persoana care trece printr-o astfel de experienta si ca, prin urmare, ceea ce s-a intamplat nu este din vina ta. Important este ceea ce va urma, nu ceea ce a fost.

Ai trait experienta pierderii si alta data, in alte contexte, adevarat, dar ceea ce conteaza este ca ai iesit invingatoare (de exemplu: pierderea cuiva drag, pierderea unui job etc).

Poti aplica ceea ce ai invata cu acele ocazii. Adapteaza si vei ramane surprinsa de ceea ce vei obtine! Depinde de tine sa te mobilizezi, acordandu-ti totusi acel timp de "jelire" a pierderii suferite.

Ai deja resursele necesare depasirii acestui moment! Care ar fi acestea?

* Increderea, speranta, curajul, in ele sta puterea ta de a merge mai departe.

* Iubirea de sine! Pe un fond de intelegere si toleranta fata de tine insati si multa, multa rabdare!

* Ramai atenta, vigilenta si cauta sa dai dovada de diplomatie in momentele de blocaj, in fata fricii sau a incertitudinii din anumite momente.

Observa ce se ascunde in spatele rezistentei tale la schimbare, ce anume pare a te tine pe loc. Odata aflat raspunsul, "dusmanul nevazut" devine unul cunoscut si metodele de contracarare, de asemenea. Este util pentru tine ca in acest demers sa ai in vedere toate aspectele vietii tale: aspectul financiar, sanatatea, partea legata de suflet si intimitate etc.

Acorda-ti timp sa iti plangi durerea pierderii. Nu te arunca imediat in jocul intalnirilor. Esti mult prea vulnerabila. Si apoi, cui si ce anume vrei sa demonstrezi facand-o? Mediteaza si analizeaza-ti raspunsurile, reactiile.

Si vorbind de schimbare, daca tot este indicata, atunci schimba cat mai multe in viata ta. Incepe cu cat mai multe capitole, concentrandu-te pe ele, cu timpul vei da "uitarii" disparitia. Rasfata-te! Acordati timp pentru lucrurile care inainte iti faceau o mare placere si de care in ultimul timp te-ai privat din varii motive.

Important este ca acest proces sa fie initiat. Odata pus in miscare, este un proces care se deruleaza de la sine. A incepe sa ai momente in care te simti bine este departe de a insemna ca nu ti-a pasat, ca acea relatie nu era importanta pentru tine. Este doar semnalul ca incepi sa iti vezi de viata ta.
Acest mesaj a fost editat o data.
Ultima editare: Marti, 26 August 2008 22:10.
- • vreau
- 27 August 2008 10:37
- • [vanghelis007]
Turcoaz

Membru din: 28/07/2008
Posturi: 78
Locatie: Ploiesti
Zodie: Fecioara
Data nasterii: 11 Septembrie
- vreau raspunsuri particular valabile.Sigur, ele se pot da, sau nu.Asta depinde de cel care trebuie sa o faca.Uite, va propun urmatoarea experienta de psihologie.Vreau prima poza de avatar, a psihologului de pe feminis(care arata mortal), pe un blog de poze, format mai mare, cu ochelari si cu acelasi zambet care te face sa canti perinita in zori, dupa o noapte de distractie.Daca este o fiinta complexata, nu o va pune, pentru ca:
Se considera o femeie serioasa, desi o fotografie nu ataca seriozitatea nimanui, ci poate doar sa fie admirata.Nu o va pune, pentru ca o cere un necunoscut, iar necunoscutul reprezinta

intotdeauna un pericol potential.Asta a invatat-o inainte de facultate, de la mama, sau din propriul instinct.Nu o va pune, pentru ca stie ca este frumoasa, iar daca o vede lumea, stirbeste din placerea de a darui unei singure persoane acest preivilegiu.Toate aceste consideratii, ma determina sa evaluez ca nu va pune nici o poza, poate decat in albumul personal de amintiri.Eu fac pariu pe o cafea virtuala.Dvs., ce credeti?Observati?Putem argumenta pro si contra, cat dorim.Adevarul nu-l stie decat unul singur,care nu poate sa-l separe indeajuns de seriozitate sau de capriciu.Asa este si raspunsul la:Viata dupa divort.Poate fi oricare.Totul depinde de noi sa depasim etapa si sa construim ceva nou, lepadandu-ne de amintirile negative.Acest moment, care in sine este foarte traumatizant, poate fi benefic sau benign.Depinde in ce borcan bagam lingurita dupa aceea.

- • Continuare
- 28 August 2008 00:30
- • florinica

Cristal

Membra din: 07/03/2008
Posturi: 7
Zodie: Capricorn
Data nasterii: 12 Ianuarie

- De vreme ce eu am deschis subiectul si de vreme ce sunt sigura ca multe dintre voi ati citit, iar daca ati trecut prin ce trec si eu, nu ati indraznit sa scrieti, cred ca e timpul sa iau taurul de coarne si sa va spun si cum sunt acum.

Ce am aflat intre timp?
1. Multa lume ma apreciaza. Nu am fost deloc singura in toate aceste luni, de la familie la prieteni.
2. M-am regasit cu adevarat. Dupa cum spune un bun prieten, stralucesc din nou. De ce? Am timp de mine, nu ii mai pun pe el si pe tot neamul lui pe primul plan.
3. Am aflat ca my ex se insoara luna asta. Cu o tipa vulgara (amanta, ca a iesit si asta la iveala), de care rad toti colegii lui. El, insa, o iubeste. Pe mine nu m-a iubit, desi eu asa am crezut... m-a luat din interes. Care este morala? Deschideti ochii bine, bine de tot cand va maritati, ca se poate face familie, la o adica, si in concubinaj. Si niciodata, dar niciodata, sa nu va pierdeti independenta (financiara si afectiva), ca Doamne fereste ce se poate intampla.
4. Sunt din nou indragostita si este reciproc.
Concluzia? Casatoria este o loterie. Si, din pacate, doar mama noastra ne iubeste neconditionat. In rest, trebuie sa ne iubim in primul rand pe noi, apoi pe copiii nostri (cand ii avem) si sa nu uitam ca intotdeauna iese soarele dupa ploaie.
Bafta tuturor care trec prin asemenea momente de cosmar... caci se vor termina, va promit! Si veti fi mai puternice si mai frumoase!

- • •
- 30 August 2008 22:18
- • sitotusi

Cristal

Membra din: 28/02/2008
Posturi: 14
Zodie: Pesti

Data nasterii: 02 Martie

- viata de dupa divort...hmmm !

cred ca pornim din start de la un mod de a gandi gresit. viata e una.
ne indragostim, ne casatorim, avem copii. construim o viata impreuna. invatam sa fim doi. ne legam sentimental si material cu niste sfori mai mult sau mai putin vizibile.
la unii tine nodul o viata. la altii , se tot desface pana ce, cedeaza fara sanse a-l mai lega. si atunci, ne trezim singuri. incep regretele , teama, nesiguranta. cum o sa mai traiesc eu de acum? pai cum? sa incetam cu vaicarelile si sa avem incredere in noi.
trebuie sa ne impacam cu gandul ca fuse si se duse. fara regrete, fara ura, fara a mai urmari ce face fostul sau fosta. un alt drum, o alta directie. nu trebuie sa ne tot raportam la cum a fost. daca era bine ne mai desparteam? daca eram impliniti sufleteste se mai ajungea aici? daca eram doi cum de am ajuns unul? asa ca, viata de dupa divort poate fi frumoasa daca noi ne-o facem asa. poate fi un calvar , daca urmarim viata celui ce a fost perechea noastra si o tot monitorizam .

- Buna
- 31 August 2008 06:58
- vanghelis007

Turcoaz

Membru din: 28/07/2008
Posturi: 78
Locatie: Ploiesti
Zodie: Fecioara
Data nasterii: 11 Septembrie

- Viata se continua, de la nastere pana la moarte.Tot ce se intampla in cadrul ei, ca-ti rupi un picior, sau te duci la mare,sunt evenimente care se insiruie ca margelele pe ata.Aceste intamplari alcatuiesc amprenta ta memoriala, care este la fel de unica cum este turnul Eifel pentru francezi, sau cangurii pentru australieni.Auzi de foarte multe ori.Iau viata de la capat, de parca viata ar fi o sfoara alcatuita numai din capetele pe care le tii in buzunar si tragi de acolo o bucatica atunci cand ai nevoie.Viata nu se continua de la nici un capat.Tu mergi mai departe, de unde s-a terminat scena divortului, si treci la episodul urmator.

- daca ati reusit sa depasiti momentul, va invidiez...
- 05 Septembrie 2008 13:19
- nadianou

Cristal

Membra din: 05/09/2008
Posturi: 1
Zodie: Taur
Data nasterii: 09 Mai

- Cioc-cioc...si eu pe aici.E voie?

Viata dupa divort? Care viata? Am divortat de un an si jumatate dar nu e zi de la Dumnezeu sa nu astept sa se intample o minune.Sa se intoarca in viata mea si sa spuna simplu: am gresit, iarta-ma...Fiecare are povestea lui si poate o sa pot sa va spun ce mi s-a intamplat.Dar,pana una- alta, va salut si va doresc o zi buna in continuare.

- greu dar nu imposibil

- 05 Septembrie 2008 14:47
- • loanna

Cristal

Membra din: 22/08/2008
Posturi: 2
Zodie: Taur
Data nasterii: 21 Mai

- ***Citat de la* florinica*:***

Buna tuturor... cum este, daca ati fost intr-o asemenea situatie, viata dupa divort? Mai ales daca ti-ai iubit sotul... si nu mai exista nici o sansa de impacare.

investeste mult in imaginea ta financiar ,psihic hobiuri prieteni

- •
- 06 Septembrie 2008 09:17
- • andreea_petra

Rubin

Membra din: 23/06/2008
Posturi: 395
Locatie: Cluj-napoca
Zodie: Fecioara
Data nasterii: 26 August

- buna,

sunt de acord ca e normal si firesc sa suferi dupa o despartire , orice despartire e dureroasa, mai ales daca nu ai un amic sau o amica, un umar pe care sa plangi si care sa iti ofere sfaturi si intelegere, dar cum ramane cu tine , cea sau cel parasit? viata nu se termina , continua, asa ca tu esti cea care trebuie sa aiba grija de tine si sa inceapa sa se descopere , redescopere cu mici defecte , calitati si sa incepi sa iti pese de tine, doar de tine , doare si e greu dar de tine cui ii pasa si cine are grija? doar tu poti face asta...
inchid ochii si visez la insula mea pustie...esti si tu acolo si ma privesti...

- • exista
- 06 Septembrie 2008 10:11
- • loanna

Cristal
Membra din: 22/08/2008
Posturi: 2
Zodie: Taur
Data nasterii: 21 Mai

- cu siguranta exista viata dupa divort de multe ori e mai bine sfatul meu e sa nu te interiorizezi ,sa crezi in tine cu tarie ai incredere stiu ce vorbesc indiferent ce varsta ai sau cati copii GANDESTE POZITIV.

- Tu cum il faci sa te doreasca in fiecare zi mai mult?
- •

- 10 Iulie 2008 12:48
- • andreea_petra

Rubin

Membra din: 23/06/2008
Posturi: 395
Locatie: Cluj-napoca
Zodie: Fecioara
Data nasterii: 26 August

- La noi esentele fac totul , aprind betisoare parfumate , pun lumanari peste tot in camera iar eu folosesc o crema parfumata foarte concentrata cu aroma de vanilie , sotului meu ii place foarte mult sa o simta pe pielea mea ....ritualul asta e seara !

Ziua folosesc parfumuri orientale si este o mare placere pentru el sa le descopere aroma . Cred ca nici un barbat nu poate ramane insensibil cand are alaturi o femeie care emana in jurul ei o aroma placuta de parfum...parfumul e unul dintre cele mai bune afrodisiace care te invita sa vrei mai mult....
inchid ochii si visez la insula mea pustie...esti si tu acolo si ma privesti...

- • un raspuns
- 12 Iulie 2008 20:28
- • ilon_ka

Cristal

Membra din: 12/07/2008
Posturi: 29
Zodie: Pesti
Data nasterii: 08 Martie

- Sunt consecveta cu mine insami.

Sunt buna , calma si tandra asa cum m-a cunoscut. Si-mi folosesc imaginatia!

- •
- 24 Iulie 2008 16:02
- • Mirela37

Cristal

Membra din: 21/05/2008
Posturi: 22
Locatie: Galati
Zodie: Varsator
Data nasterii: 12 Februarie

- ***Citat de la* andreea_petra*:***

La noi esentele fac totul , aprind betisoare parfumate , pun lumanari peste tot in camera iar eu folosesc o crema parfumata foarte concentrata cu aroma de vanilie , sotului meu ii place foarte mult sa o simta pe pielea mea ....ritualul asta e seara !
Ziua folosesc parfumuri orientale si este o mare placere pentru el sa le descopere aroma . Cred ca nici un barbat nu poate ramane insensibil cand are alaturi o femeie care emana in jurul ei o

aroma placuta de parfum...parfumul e unul dintre cele mai bune afrodisiace care te invita sa vrei mai mult....

Am observat ca si la noi esentele fac minuni, asa ca le folosesc din ce in ce mai des.
Cu riscurile de rigoare. Adica cateva kg in plus din consumul excesiv de placinta cu branzica ,stropita din belsug cu esenta de rom sau vanilie.
Mi-a spus mie cineva ca unele arome sunt cele mai bune afrodisiatice.
Si daca vin dinspre cuptor, rezultatul e garantat.
Oricum placinta o pudrez cu multa, multa, iubire si o servesc cu pupici pufosi si cu un zambet la fel de dulcic ca si respectivul produs.
Dar gata cu atata dulce ...ca ne paste diabetul.

- •
- 26 Iulie 2008 15:06
- • gabidari

Diamant

Membra din: 02/03/2008
Posturi: 515
Locatie: iran
Zodie: Rac
Data nasterii: 17 Iulie

- deocamdata nu trebuie sa fac nimic special,ma doreste pur si simplu,...mai incolo,o sa vad eu ce fac,ca doar sint atit de multe posibilitati!!
[img]http://tickers.TickerFactory.com/ezt/t/wgWOUGu/weight.png[/img]

- •
- 28 Iulie 2008 10:06
- • Mirela37

Cristal

Membra din: 21/05/2008
Posturi: 22
Locatie: Galati
Zodie: Varsator
Data nasterii: 12 Februarie

- ***Citat de la* gabidari*:***

deocamdata nu trebuie sa fac nimic special,ma doreste pur si simplu,...mai incolo,o sa vad eu ce fac,ca doar sint atit de multe posibilitati!!

Ma bucur sincer ca nu trebuie sa faci nimic special si ca te doreste pur si simplu...
La capitolul specialitati si eu ma descurc cam greu, pentru ca nu am imaginatia atat de bogata si trebuie sa ma inspir de la altii la care au mai multa experienta.
Iar despre posibilitatile pe care le ai de acum incolo, eu am venit cu o sugestie...

Nu uita de esente.... ai vazut ca fac minuni si la mine si la alte colege de ale noastre forumiste. Si de betisoarele parfumate sa nu uiti... si nici de o crema buna.
Eu stiu una pe care barbatii o adora si nu ar refuza-o niciodata ...crema de zahar ars.. e grozava si nu -ti goleste buzunarul.:)

- •
- 02 August 2008 10:30
- • kata0587

Diamant

Membra din: 16/03/2008
Posturi: 664
Locatie: brasov
Zodie: Taur
Data nasterii: 02 Mai

- ca sa-l fac sa ma doreasca mai mult incerc sa-l fac un pic gelos. flirtez cu altii de fata cu el dar intr-un mod inocent. asa isi da si el seama ca ma iubeste si nu suporta gandul ca ma poate pierde.

http://natural.blogratuit.ro/ ..... http://natural.forumgratuit.ro

- • interesanta perspectiva
- 13 August 2008 14:52
- • JeniChiriac

Expert Feminis.ro

Membra din: 23/07/2008
Posturi: 31
Data nasterii: 30 Noiembrie

- inainte de a ne propune ca partenerul sa ne doreasca mai mult, este de preferat sa stim pentru noi insine daca acest lucru este un scop in sine sau un mijloc.

raspunzand la o astfel de intrebare avem o perspectiva mai clara asupra a ceea ce se intampla cu noi in relatie cu partenerul nostru, care sunt asteptarile noastre in cadrul relatiei respective ca angajament si atasament afectiv; in acelasi timp ne este foarte util pt ca astfel stim ce este de facut si care sunt pasii pe care se impune sa ii urmam.
ar putea suna cam calculata o astfel de abordare, este departe de a fi adevarat si asta pentru ca in cadrul acestui proces poti deveni mai constienta de resursele de care dispui si sa le pui la lucru organizat tocmai pentru a miza pt un rezultat dorit si sigur.
amintiti-va si de nevoile lui in cadrul acestui proces!
ce anume il face pe el sa vibreze? ce anume ii capteaza interesul? care ar fi acele butoane magice care fac un leu sa toarca?

- •
- 18 August 2008 13:11
- • 4ever

Cristal

Membra din: 18/08/2008

Posturi: 1
Zodie: Capricorn
Data nasterii: 01 Ianuarie

- Si eu am niste probleme de ceva vreme....si sincera sa fiu nu stiu cum se pot rezolva....noi ne intelegem super...ne iubim mult...dar cand vine vorba de sex....pauza....eu il doresc pe el....dar el nu stiu ce are? chiar nu stiu ce sa fac sa se simta si el bine, sa ma doreasca macar jumatate cat eu pe el...

- •
- 23 August 2008 09:39
- • andreea_petra

Rubin

Membra din: 23/06/2008
Posturi: 395
Locatie: Cluj-napoca
Zodie: Fecioara
Data nasterii: 26 August

- O sa imi cumpar (de ziua mea) un parfum nou ,apropo stiati ca sunt si pafumuri cu feromoni ? eu nu am incercat dar acum cred ca e momentul numai bun pentru asta si o sa merg imi cumpar un set nou de lenjerie intima...sunt convinsa ca nu o sa imi poata rezista...:) inchid ochii si visez la insula mea pustie...esti si tu acolo si ma privesti...

- • da
- 31 August 2008 22:15
- • sitotusi

Cristal

Membra din: 28/02/2008
Posturi: 14
Zodie: Pesti
Data nasterii: 02 Martie

- nu prea mult parfum , ca nu suntem parfumerii ambulante. feromoni contine si corpul nostru iar cand dorim pe cineva, parfumul degajat de celulele noastre bate toate miresmele de sinteza chimica. de ce va feriti de mirosul vostru minunat ? de ce creme cu damf de vanilie, crin si mai stiu eu ce folricele scoase din laboratoare? nu zic, o unda ce abia adie data de un sapun bun , de un gel de dus sau de parfum e binevenita . insa....doar o adiere.